

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7-8 – ČERVENEC-SRPEN – CENA 15 Kč

**MARTA A SPORT,
KTERÝ UČÍ PSA POSLUŠNOSTI**

HLUBOCKÁ SUPERSTAR – 12. ROČNÍK ŠKOLNÍ PĚVECKÉ SOUTĚŽE

V letošním kole našeho pěveckého klání se sešla opravdu velká konkurence. Nebylo lehké vybrat ty nejlepší. Ze 17 finalistů vybrala porota následující zpěvačky a zpěváky – v 1. kategorii obsadil třetí místo Štěpán Píkl, druhé místo přirkl porota dvěma soutěžícím – Nele Martinčové a Karolíně Žbáňkové, vítězkou se stala Natálie Mincu. Starší kategorie nebyla tak početná, takže v tomto případě bylo rozhodování o něco snazší. Třetí se umístila Simona Šachlová, těsně druhou pozici si vyzpívala Stella Menzingerová a na vítězný stupínek vystoupala Lucie Soukupová.

Všichni zpívali krásně, plná Panorama byla svědkem bezvadného pěveckého zápolení. Je fajn být pohromadě nejen s dětmi, ale i s rodiči, babičkami, dědečky, kamarády. Loučíme se s letošním ročníkem a tomu příštímu máváme na pozdrav.

Děti a učitelé ZŠ Hluboká nad Vltavou

6 Navštivte zoo za stmívání

8 Sto let hlubockého fotbalu

12 Úspěšný fotbalista Ondřej Čoudek

14 Marta a psí škola poslušnosti

18 Svatojakubská pouť vede přes Hlubokou

26 Evropský turnaj malých baseballistů na Hluboké

32 Kulturní přehled

36 Malí hasiči v akci

Je po vysvědčení. Pochválili jste své děti, i když neměly samé jedničky?

Já už mám děti školám odrostlé, ale tradici společného oběda v den vysvědčení dodržuji nadále. Vzala jsem na oběd své synovce („samé jedničky“ prvák gymnázia + „pestřejší výběr známek“ třeták odborné školy). A přidala se dcera s vnučkou v kočárku. Jsou spolu na mateřské dovolené, ale nááááhodou prý také šly do města.

Myslím si, že odměňovat se za nějaký výkon, i za ten méně dokonalý, je správné. Nicméně nahlížím, že doporučené výchovné metody, jak působit na děti i dospívající, se s generacemi mění. Až se nám někdy z těch psychoargumentů točí hlava. Zatímco my, děti let šedesátých, kritizovaní vlastně i za nádech a výdech, byly poslušné každého rodičovského pokynu – dnešní miminka žijí nové trendy: život bez překážek, plínky klidně až do 1. třídy a chválit a chválit. Přechvalovat. Hlavně nic nevyžadovat rodičovskou vůlí, děti samy „uzrají.“

Jenže, zjistili zase jiní odborníci: chválení, nálepkování slovy „šikulka“ „talent“ „neuvěřitelně inteligentní“ paradoxně nepomáhá. I když s dobrým úmyslem vychválíte dítě do alelujá, nedarujete mu zdravé sebevědomí. Naopak, o trochu později nezvládné prohry, obtíže, z neúspěchu se zhroutí, chyb se bojí a strachy z nedokonalosti budou čím dál horší. Když se objeví něco náročnějšího, něco nevyjde, nebo štěstí neusedne kam má, přechválené děti o sobě začnou pochybovat. Dospívající přechválené princezny pak podlehnou krizi, zoufalé z toho, že možná nejsou tak nádherné a dokonalé, jak jim doteď všichni cpali do hlaviček. Chvále slouží a

nenaučí se „vzlety a pády,“ ani nepochopí, že celý život se musíme vyrovnávat nejen s dary, ale i s nepřízní osudu, a udržovat své sebevědomí zdravé je práce na celý život.

Ale jsou už maminky a tatínkové, kteří si uvědomují, že nestřídmá chvála dítěte má svá rizika a způsobuje výchovné paradoxy. Proto aktivují záchrannou brzdu.

Protože v naší rodině máme děťátka česká, rakouská i anglická, můžu sledovat v přímém přenosu různé styly výchovy. I ty zahraniční: Interpretace ne – chválení v podání anglického tatínka Jamese, je, že Kryšťůvkovi /10 měsíců/ říká, že je „naprosto dostačující“ = perfectly adequate“. „Já jsem si musela najít příklady nechválících vět, protože jinak mi automaticky naskakují ty chválící,“ vysvětluje jeho žena, moje česká neteř.

Dvojčátka z Vídne, vnoučátka mého muže, jsou 11 letá, a rodiče je nechávají od útlého dětství řešit své životní situace samostatně bez dopomoci. Vajíčka při snídani si loupala už od jednoho roku. Česká obstarožní matka /babička/ zůstává v ustrnutí při větách: „Ano, zase jsi z toho schůdku spadla, ale věř mi, jednou se to zlepší.“ „Chápu, že sis zapomněla vzít na výlet pláštěnku, tak teď asi zmokneš.“ – „Ano, vyber si do školy oblečení, jaké chceš.“

Upřímně, nevím, jestli jsem „naprosto dostačující“ matka a babička. Jestli jsem vychovávala děti správně. Jestli si zasloužím kritiku, nebo chválu. Radím, abychom se snažili být empatičtí a střídali chválu s radou a trochou dobře míněné kritiky. Jednou se nám to totiž vrátí. Protože nyní se karty obrátily, a mé již dospělé děti mě kritizují často a rády.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad blahopřeje občanům,
kteří v měsíci červenci a srpnu oslaví významná výročí.

Jakub Brom Hluboká
Matěj Šíma Munice
Anežka Šálková Hluboká

Červenec

Anna Kudláčková	96	Hluboká
Marta Jelínková	96	Hluboká
Miroslav Zahradka	94	Hluboká
Anna Šilhavá	94	Bavorovice
Anna Voráčková	93	Hluboká
Božena Petříková	93	Hluboká
Anna Beritová	93	Hluboká
Ludmila Šálková	92	Hluboká
Antonín Palma	92	Hluboká
Václav Matějček	92	Hluboká
Věra Štěpková	90	Hluboká
Marie Šimová	85	Poněšice
Kamil Pulec	85	Hluboká
Jaromír Vránek	80	Hluboká
Václav Tesař	80	Hluboká
Karel Šmídmajer	80	Hluboká
Jan Pour	80	Líšnice
Zdeněk Kabourek	75	Hluboká
Jan Hubáček	75	Hluboká
Jaroslav Hovorka	75	Purkarec
Marie Gabrielová	75	Munice

Srpen

Ludmila Pešková	80	Munice
Eva Hlaváčová	80	Hluboká
Eva Bůrková	80	Hluboká
Josef Turek	75	Hluboká

Narodili se

Bartoloměj Nobis	Hluboká
Kristián Štěpánek	Hluboká

Opustili nás

Jiří Topka	Hluboká
Jiří Andrlík	Kostelec
Olga Štěpánková	Hluboká

Zlatá svatba:

V červenci oslaví zlatou svatbu manželé Miroslav a Milena Jedličkovi. Srdečně blahopřejeme a do dalších společných let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, lásky a tolerance.

V srpnu oslaví zlatou svatbu manželé Jaroslav a Bohuslava Farkašovi. Srdečně blahopřejeme a do dalších společných let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, lásky a tolerance.

Upozornění pro rodiče – platná legislativa neumožňuje obcím využívat informace ze systému evidence obyvatel nad rámec právní úpravy stanovený v zákoně o obcích. Město Hluboká nad Vltavou by rádo zachovalo tradici „vítání občánků“ a proto se obrací na Vás, rodiče novorozeneckých dětí, s žádostí o spolupráci.

Budete-li mít zájem, aby bylo Vaše děťátko pozváno na slavnostní vítání nových občánků, dostavte se prosím na městský úřad (kancelář č. 2, evidence obyvatel), kde vyplníte **souhlas se zasláním pozvánky na tuto akci** nebo využijte níže uvedený odkaz ke stažení dokumentu, který po vyplnění zašlete zpět na adresu: prchalova@hluboka.cz

Na vítání občánků budou pozváni děti do jednoho roku věku, s trvalým pobytem na území města. Souhlas rodičů: <http://obcan.hluboka.cz/node/56>

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 7–8 – červenec–srpen 2022 Ročník 53.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička,
Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zásek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

LETNÍ PŘÁNÍ MÍSTOSTAROSTY MĚSTA

Vážení občané města Hluboká nad Vltavou a Bavorovic, Hroznějovic, Jeznice, Kostelce, Lišnice, Munic, Poněšic a Purkarce,

stojíme opět na prahu letních měsíců, času prázdnin, dovolených, odpočinku a pohody. Pro mne tento začátek znamená mimo jiné i milou příležitost přát vám na stránkách Hlubockého Zpravodaje, aby pro vás bylo léto časem spokojeným a naplněným.

Moje přání patří již tradičně především dětem, pro které jsou prázdniny odměnou za školní práci. Přeji jim, aby volné bezstarostné dny přinesly nové zážitky a radost, ať už budou prožívat prázdniny v zahraničí nebo v České republice. A stejně jako každý rok, i v tom letošním vyslovuji naději, že letní dobrodružství nepřinesou žádné úrazy nebo nehody a v září se zase – třeba na Vítání prvňáčků v ZŠ Hluboká – sejdem všichni a ve zdraví. Absolventům devátých tříd naší hlubocké základní školy přeji hodně štěstí a dobrých výsledků v jejich dalším studiu. Pevně věřím, že na naši hlubockou základní školu budou vzpomínat jako na dobrý začátek cesty ke vzdělání.

Nám dospělým přeji, aby čas léta přinesl novou energii a také nové zážitky. Jsem přesvědčen, že právě naše město nabízí opravdu bohaté možnosti odpočinkového i aktivního vyžití. Letní plovárna, tenisové

nebo golfové hřiště, zábava v Adrenalin parku, výlety po hlubockých cyklostezkách, ferrata, vyhlídkové plavby po Vltavě, návštěva ZOO Ohrada, kulturní zážitky z hudebních či divadelních akcí a festivalů, to vše představuje opravdu širokou nabídku a jistě si v ní všichni najdeme podle svých zájmů.

Za bohatými možnostmi zážitků ovšem do našeho města přijdou také turisté. Stejně jako v předchozích letech (s výjimkou dvou let „covidových“) i letos vás chci jako velitel městské policie i jako místostarosta města ubezpečit, že příslušníci Městské policie Hluboká nad Vltavou budou dělat maximum pro zajištění bezproblémového průběhu hlavní turistické sezony v našem městě. Dodržování klidu a pořádku ve městě a součinnost při problémech s parkováním je pro Městskou policii Hluboká nad Vltavou jasnou prioritou. Chci připomenout, že v případě jakýchkoliv problémů se na MP můžete obrátit se svým podnětem nebo připomínkou.

Vážení spoluobčané, přeji vám nejen krásné, pohodové léto, ale především zdraví.

*Pavel Dlouhý
místostarosta města Hluboká nad Vltavou*

TURISTICKÁ SEZÓNA NA HLUBOKÉ

Naše město patří chťe nechtě k hlavním turistickým atraktivitám jižních Čech. Kromě zámku, AJG, nebo ZOO Hluboká k tomu velmi přispívá nádherná okolní příroda, možnosti splavné Vltavy, cyklostezky, široká nabídka sportovního a také kulturního vyžití. Hluboká si za posledních třicet let našťestí vybudovala infrastrukturu v hotelnictví, gastronomii i výše uvedeném turistickém ruchu. Spousta podnikatelů zaměřila svoje pracovní nasazení do podpory rozvoje tohoto odvětví. Kromě velkých hotelů, restaurací, sportovního areálu a pivovaru jsou to například i menší ubytování v soukromí, prodejny upomínkových předmětů, zmrzliny apod. Tito podnikatelé a jejich zaměstnanci tvrdě pracují tak, aby v turistické sezóně vydělali peníze na celý rok a při tom všem nasazení udrželi svou kvalitní práci dobré jméno Hluboké mezi návštěvníky z celého světa. Jejich práce přináší našemu městu poměrně značné příspěvky do jeho rozpočtu. Kromě klasických daní, DPH apod. to jsou například i ubytovací poplatky. Vedle podnikatelů a zaměstnanců v cestovním ruchu jsou zde pracovníci městského úřadu, kteří pomáhají sezónu připravit a dále komunikují s občany formou facebookového profilu města, webu a i rozhlasu. Dále je to naše Infocentrum, které kvalitně informuje o nabídce pro občany i návštěvníky města. Svůj díl práce pro město, a to nejen v sezóně, odvádějí i zaměstnanci PMH. Zmíním velmi rád i činnost jak státní, tak Městské policie. Ta je v této exponované době velmi zatížena a je třeba ocenit její profesionální nasazení. Konečně je to podpora kolegů z Rady

města a kolegů zastupitelů. Bez jejich podpory a spolupráce by nic z výše uvedeného nebylo tak snadné uvádět v praxi.

Toto celé soukolí přispívá k tomu, že i v postcovidové době můžeme mluvit na městském úřadu o vyrovnaném rozpočtu města. Můžeme nadále provádět opravy cest, chodníků, náměstí, čističky, plánovat rozšíření školy apod. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem našim občanům za toleranci, se kterou turistickou sezónu společně s námi prožíváte. Díky vám i za podporu a účast na sportovních a kulturních akcích – vzniká tak bez nadsázky genius loci města Hluboká nad Vltavou. Tedy něco, co obdivuje spousta našich návštěvníků, někdy více nežli celý zámek... Děkuji a všem přeji dobrou a úspěšnou sezónu 2022.

*Jindřich Soukal, radní města a předseda Komise cestovního ruchu
a kultury města Hluboká nad Vltavou*

VELIKONOČNÍ SBÍRKA ROKU 2022 JE U KONCE

Téměř 200 000 Kč vynesla sbírka všech, kdo přispěli na malého chlapečka s tím nejkrásnějším úsměvem. Peníze budou použity na speciální neurorehabilitace, které jsou pro Edvínka absolutní nezbytností. Máme velikou radost, že letošní charitativní velikonoční akce pomohla nejen krátkodobě (jednorázová finanční pomoc), ale i z dlouhodobého hlediska, kdy jsme se snažili co nejvíce propagovat rodinnou podnikatelskou činnost Mýdlovar... což se nám, myslíme si, také povedlo...

Všem, kteří se zúčastnili našich Velikonoc na Hluboké, patří velký dík!

Valča, Petr a Šárka – tým Hope 4 you z.s.

BENEFIČNÍ KONCERT PRO DOMÁCÍ HOSPIC SV. VERONIKY

V sobotu 4. června 2022 zorganizovala kapela Globus již popáté Benefiční koncert pro Domácí hospic sv. Veroniky České Budějovice, na počest bývalého člena skupiny a klienta domácího hospice pana Kryštofa Kolodzeje. S ohledem na počasí, které nám zrovna nepřálo, se posluchači scházeli pomaleji, ale hlubocké náměstí se nakonec docela slušně zaplnilo.

V úvodu všechny pozdravil PhDr. Mgr. Robert Huneš, MBA, ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna, tedy zřizovatele Domácího hospice sv. Veroniky. Poděkoval organizátorům za trvalou podporu a návštěvníkům pak za jejich finanční dary – během koncertu se pro hospic vybralo celkem 8.660 Kč. Pracovnice hospice se celý večer pohybovaly mezi návštěvníky a byly připravené odpovědět na jejich zvědavé dotazy.

Ještě jednou děkujeme kapele Globus a jejím příznivcům za podporu našeho hospice – velmi si jí vážíme.

PŘEKLEP A CHYBA V MINULÉM ČÍSLE ZPRAVODAJE! VELKÁ OMLUVA!

Člověk by řekl, že život regionální redaktorky je zalitý sluncem. Vybírá si k rozhovorům zajímavé osobnosti, se kterými posedává u kávy hlubockých kaváren. Otiskuje články těm, kteří souhlasí s otisknutím. Snaží se být zodpovědná, protože ví, že propůjčit svou osobnost, světit své myšlenky a odhalit duši, není záležitost, která přináší zpovídanému jen libé pocity. Dotyčný musí posléze ustát veřejné mínění, úsměvy přátel, ba i úšklebky zlomyslných nepřátel.

A tak je redaktorka velmi opatrná na případné přebrepty či překlepy. Ale znáte to. Když se „daří“, tak se „daří“.

Proto jsem z naprosto neznámých příčin v minulém čísle (v článku Neděle dobrého pastýře na str. 18) místo zkratky KGB (Komité Gosudarstvennoj Bezopasnosti) vepsala zkratku LBG (Což zrušilo pointu sdělení a samozřejmě se nepříjemně dotklo autora promluvy, kterého si nadmíru vážím. Velmi se za to omlouvám!)

A aby toho nebylo málo, v rozhovoru jsem zpovídané Ivě Holé změnila rodokmen, když jsem jejímu synovi Dominikovi přisoudila nesprávně jméno Kryštof a ještě zaměnila jméno jeho dědečka.

Mrzí mě to moc, protože nerada někoho, včetně sebe, uvádím do rozpaků či nepříjemných pocitů.

Prostě omyly si nevybíráme, ony si vybírají nás. A mnohdy velmi rafinovaně.

Tak tedy: Omlouvám se těm, kterých jsem se dotkla. Těm, které jsem pobavila, přeji příjemně prožitou veselou chvíli. A hlavně! Díky Vaším reakcím poznávám, že Hlubocký zpravodaj čtete, a to velmi pozorně!!!

A to je pro redaktora, i ty, o kterých se v něm píše, největší odměna!

KGB (v azbuce КГБ, rusky celým názvem Комитет государственной безопасности [kamiťet gasudárstvenoj bėzapásnosti], česky Výbor státní bezpečnosti) byla hlavní sovětská tajná služba, která současně plnila úkoly špionáže, kontrašpionáže a tajné policie v Sovětském svazu. Kromě těchto oborů pod ni ještě spadala některá odvětví sovětského vojenského výzkumu. Byla pověřena zpracovávat všechny zpravodajské informace, přibližně to, co ve Spojených státech prováděla CIA nebo oddělení kontrašpionáže FBI. Jako tajná služba byla pověřena také potlačováním politické opozice, včetně rozsáhlého použití násilí a provokatérů. 5. července 1978 byla přejmenována na KGB Sovětského svazu. Organizace vznikla 13. března 1954 a zanikla 3. prosince 1991.

Po rozpadu SSSR se 6. listopadu 1991 následnicou organizací stala FSK (rusky Федеральная служба контрразведки, Federální služba kontrarozvědky), která byla 3. dubna 1995 přejmenována na: FSB (rusky ФСБ, Федеральная служба безопасности Российской Федерации, Federální služba bezpečnosti Ruské federace).

BUBUBU, ZOO POTMĚ!

Mám lidi ráda, ale spíš jednotlivě než v davu. A tak musím jednoznačně potvrdit, že když porovnáte návštěvu naší zoo za dne a po setmění, ta večerní je mnohem lepší!

Zvířata vám věnují víc pozornosti, než za světla s davem dalších návštěvníků. Některá kulí oči: „Jejda, co tu děláte, je po zavíračce! Ví o tom ředitel? Kristova noho, tady snad nebude nikdy klid. Je tma, chtěli jsme s partnerem strávit intimní večer, a vy nám neslušně koukáte přímo do ložnice.“

Některá zvířata z nás mají naopak radost a jsou zvědavá, dokonce nám pyšně ukážou mládě. Třeba sovice sněžná. Nebo lemur kata a jeho parta. U některých zvířat se ale prozradí „špatná pověst“ naší průvodkyně, Markéty Jeriabkové. Kočkodani husarští s ní mají své zkušenosti, ano, objevuje se vždycky, když přichází veterinář, nebo nějaká jiná nepříjemnost.

Díky naší průvodkyni jsme se dozvěděli spoustu zajímavých detailů a na vlastní oči viděli zvířata, která ve dne nezahlednete. Ale také ta, která sice ve dne potkáme, ale takhle večer, v soukromí, jsou více ochotná vámi poklábosit. Tak třeba osel, který rád vítá návštěvy, nám zahýkal přímo oslí serenádu.

V podvečerním šeru nádherně vynikne růžový odstín plameňáků, podpořený beta karoteny v krmných granulích. Ve volné přírodě tu správnou barvu získají konzumací vodních řas a drobných koryšů. Jinak by byl plameňák běloučský pták a navíc by měl potíže s rozmnožováním. Míminka plameňáka jsou obvykle šedivá, ale čeká je krásná růžová budoucnost. A s počtem miminek je hlubocká zoo jedna z pěti nejlepších v Evropě.

Rosomáci, manželský pár Vasil a Nalka, jsou kunovité šelmy. Rosomák je statečné zvíře, dokáže se postavit i medvědovi, udatně chrání svoji noru. V místech, kde žijí ve volné přírodě, se lidi bojí do lesa chodit, to už by prý raději potkali medvěda. Hlubočtí rosomáci spolu žijí temperamentním manželským životem, a když se neshodnou, dokážou si to hezky zhurta vyříkat. Rosomáci jsou dobří lovci, baští myšky, bobule, mršiny, uloví ale i zvířata do velikosti losa.

Medvěd plavý, je poddruhem medvěda hnědého a jedná se o kriticky ohrožený druh. Samci dosahují váhy do 200 kg, samice polovinu, ti naši váží 192 a 82 kg. Velkou část potravy tvoří rostlinná složka, různé trávy, bobule, listy ze stromů. Jsou dobří lovci, ale převážně vyhledávají uhynulá, nemocná či slabá zvířata. A pozor, medvědy dokážou běžet mnohem rychleji než lidi.

Vlci mají hezký výběh, zarostlý tak, aby se v něm mohli schovat, když nemají náladu okukovat návštěvníky. Ale na druhou stranu jsou docela zvědaví. V zoo jim v posledních letech vybalancovali rozvrh krmné dávky víc podobný životu v přírodě. Malé krmné dávky 6 x do týdne nahradila jednorázová větší dávka potravy, protože pokud žijí volně, uloví větší kořist a pořádně si nácou břicha. Nahltaří velkou porci, a jsou v pohodě, jejich zažívání je na to připraveno. Radost z velké porce kořisti je přirozenější. Dostávají skopové a hovězí maso. Na žrádlo se těší, nejsou nevrli, nemají pocit, že mají malou porci a budou mít hlad, lépe se dá hlídat váha. Obecně totiž zvířata mají sklony k obezitě, pokud nežijí v přírodě v přirozeném prostředí.

Malý kocour kočky divoké na nás syčí lehce naštvaný. Populace divokých koček už se vrací na Šumavu, do oblasti Podyjí, kam zavítá občas z Rakouska, kde je také chráněná přírodní oblast. Kočky jsou vypouštěny také v Tatrách, v Karpatech, aby znovu osídlily původní prostředí.

Jezevec je noční zvíře a taky pěkně zazobaný pán. Jezevčí hrady si staví s obrovským systémem podzemních chodeb, v součtu délky až jeden kilometr chodeb dohromady, třeba s deseti vchody. Něco jako špižírna, něco jako záchod, něco jako úkryt. Někdy s ním nory zabydlí i liška, a vedou tak vlastně společnou domácnost.

Mládě půvabné sovice sněžné zatím vůbec nepřipomíná sních, protože je rozčuchané šedivé. Nepřipomíná ani moudrou sovu, protože kouká trochu hloupatě. Soví máma se o ně nebojí, kouká na nás taky a pak se posune kousek dál za manželem (nebo manželkou). Klokani a klokance jsou také více aktivní ve tmě. Užívají si skoky ve výběhu a v klokancích vacích mají

míminka. Někdy se do vaku vrací i odrostlejší mládě a jeho maminka je tak dokonalá kojící maminka, že dokáže každému z miminek spustit do pusy různou kvalitu mléka s ohledem na věk svého dítěte.

Kočka pouštní je docela malá kočka. Kocour se liší velikostí hlavy a celkově má drsnější pánské rysy. Žijí na Sahaře v Africe, ve střední Asii. Aktivuje až se západem slunce, kdy klesají teploty. Hledá si partnery, značkuje revír a hlavně si hledá potravu. Na poušti toho moc nenajde, takže nepohrdne drobným hmyzem, ještěrkami, ptáky. Vyhrabává si nory, nebo použije nory své kořisti, třeba zabere byteček pískomila. Protože její dráčky se úplně nezatahují jako u klasických koček – je to proto, aby mohla hrabat v terénu, nemá příliš v oblibě šplhání po stromech. Až 16 hodin denně prospí, tím je podobná i dalším kočkám. V zoo je aktivní, když jí ošetřovatelé přinášíjí krmení a právě večer, takže na nás upře své krásné oči.

Samice krokodýla nilského, Kačena, leží bez pohybu na své pláži. Jedna z věkově nejstarších obyvatel naší zoo. Neví se přesně, kolik jí je let, ale byla odchycena zhruba v šedesátých letech v Africe jako asi tříleté mládě. Než se dostala do zoo, procestovala několik institucí, žila i u soukromých chovatelů. Není socializovaná, proto je sama. A je to mordýřka a vdova. Jeden čas obývala výběh – ovšem předělený – se samcem. Vypadalo to, že si rozumí, povídali si a měli společné názory. Až do chvíle, když je zkusili dát dohromady. Kačenka nešťastného krokodýla zabila. Nebyla zvyklá na blízký kontakt se zvířetem svého druhu, takže to špatně dopadlo. A tak teď tráví spokojený život o samotě, opaluje se na pláži, když je teplo, a když je chladno, nahřeje se pod lampou s infrazářičem. A taky má vyhřívaný bazén.

Lemur kata je z Madagaskaru, stejně tak z přilehlých ostrůvků. Krásný pruhatý ocas a půvabný čumáček. Žije ve větších skupinách, které rozumně a spravedlivě vede dominantní samice, kluci se přidávají v době říje anebo hrají roli pomocníků ve skupině. Dospělí pánové se musí vzdálit. Ideální stav, řekla bych :) Pruhovaný ocas neslouží jako chápavý při přidržování se ve větvích, ale díky ocáskům vedou vzájemnou komunikaci. Ve vysokých trávách ho používají jako mávátka a jeho pohybem upozorní členy své skupiny na nebezpečí, event. naznačí jiné skupině: Tady jdeme my, nechte nás na pokoji a jděte jinudy, jinak bude zle.

Lemurové si taky umí pachovými žlázkami dobře navonět ocásek. Značkují si nejen teritorium, ale všechno, co je kolem nich nového, nebo co je zajímavé. Takže takhle značkují vše, co si vezmete k nim do ubikace. Odložený kousek oblečení, otevrou a prošacují taštičku, ohnete se a skočí vám na záda. Věnují se takto ošetřovateli, brigádníkovi, veterináři... takže je s nimi legrace a ušetříte i za parfém.

V zoo samozřejmě žije spousta dalších zvířat, a žijí tam ve dne i v noci. Ovečky, kachny, vydry, ptáci i kozičky. V krásně upraveném prostředí, se zaměstnanci zoo, kteří myslí na jejich pohodu, příjemné bydlení, plně žaludky dokonce i na hračky pro obveselení.

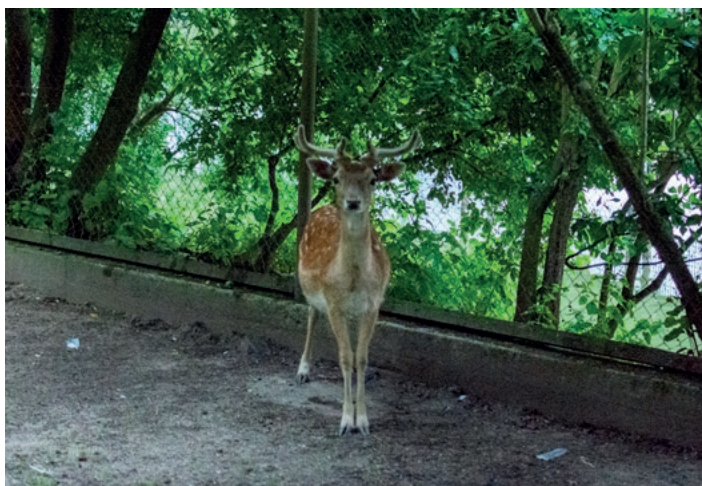
Ať už tam přijdeme na návštěvu ve dne nebo za tmy, chovejme se jako slušně vychovaná návštěva a učme to i naše děti...

V letních měsících probíhají již tradiční večerní komentované prohlídky, při nichž mohou jejich účastníci navštívit zoologickou zahradu po zavírací době a se setměním. Zároveň získají jedinečnou šanci zhlédnout některá naše chovaná zvířata, pro něž je typická soumráčná aktivita.

Průvodci komentovaných prohlídek jsou z řad našich zkušených chovatelů a zoologů, kteří návštěvníky provedou po zoologické zahradě s výkladem a samozřejmě zodpoví případné otázky. Večerní komentované prohlídky jsou vhodné pro dospělé i děti, které udrží cca 2 hod. svou pozornost.

Kapacita jedné prohlídky je 30 osob (dvě skupiny po 15 návštěvnících).

www.zoohluboka.cz

100 LET FOTBALU NA HLUBOKÉ

Všichni příznivci fotbalu slavili 25. června úspěšnou stoletou historií fotbalu na Hluboké. Byl krásný den a před tribunou se na zeleném trávníku střídali hráči od nejmladších po ty zasloužilejší či ty úplně nejznámější. **Karel Vácha st., Karel Vácha mladší a další členové rozšířené rodiny, to jsou jména spojená s hlubockým fotbalem po dlouhou řadu let.** Prostě jsou rodiny, kde se obliba národního sportu dědí z otce na syna, a v kopání do míče pokračuje i třetí klučíci generace... a díky této zákonitosti jsou fotbalová hřiště pod zámek Hluboká, ale i v celé republice pořád plná nadšených kluků, kteří počítají góly. Velmi aktivně se do práce TJ zapojuje i dcera Eliška, která pracuje v oddíle kopané, ale zejména je pravou rukou předsedy TJ při vyřizování administrativních úkonů a dotačních programů. Samostatnou kapitolou jsou členové výboru, trenéři, tátové a mámy, fanoušci, údržbáři, oddíloví činovníci, ba i sponzoři. Přejme všem, aby se fotbal hrál na Hluboké s radostí, pohodou a vítěznými góly i nadále. Stoleté výročí bylo zalité sluncem a svítilo přesně na místa, kde na zeleném trávníku kopali do míče už naši pradědečci.

Foto nahoře: Pozvání rádi přijali i fotbalisté – VÍCEMISTŘI EVROPY 1996 Pavel Kuka, Radek Beibl, Luboš Kubík a již v textu zmiňovaný Karel Poborský a také šestinasobný mistr Rakouska Patrik Ježek. Jejich spoluhráče na oslavě tvořili současní hokejisté Motoru České Budějovice – Martin Hanzl, Jakub Valský, Jaroslav Pouzar jr., Jiří Šimánek a hokejisté plzeňských Indiánů – Jan Schleiss, Lukáš Pulpán a Jaroslav Kracík. Soupeřem bylo mužstvo staré gardy Dynama České Budějovice.

Pane Vácho, vy jste fotbalu věrný od dětství. Poznal jste ještě starou gardu hlubockých fotbalistů?

Hrál jsem fotbal od svých 12 let. V roce 1962 jsme postoupili do krajského přeboru – a já zrovna musel nastoupit na vojnu. Od roku 62 jsme se v krajském přeboru udrželi, kromě posledních 3 let, kdy jsme hráli v soutěži níž. Letos se ale úspěšně vracíme. Proto máme neuvěřitelnou radost, že náš A-tým postoupil zpět do krajského přeboru právě v roce oslav 100. výročí založení týmu kopané na Hluboké. Takže ten dvojkový rok je pro nás tak trochu magický...

Když jsem se tehdy vrátil z vojny, hrál jsem dál, až teprve po zraněních obou kolen jsem toho nechal. Bylo mi 35 let. A tehdy mi ti místní fotbaloví funkcionáři řekli, tak, a budeš nám teď pomáhat. Takže na konci fotbalové kariéry jsem přešel do funkcí ve vedení TJ a fotbalového oddílu. A po všech těch letech jsem u fotbalu a tělovýchovy dodnes. Předsedou fotbalu jsem byl od roku 1976 do roku 1985. Teď dělám předsedu celé TJ už asi 15 let.

Když vzpomenu na minulost: důležitý byl počátek, rok 1933, kdy kníže Schwarzenberg zajistil městu pozemky, na kterých dodnes kvete a rozvíjí se tělovýchova. V té době byla krize,

ale on jako úspěšný zemědělský podnikatel, kterému zemědělská výroba vzkvétala – výživa národa, jíst se muselo – zaměstnal fotbalisty ze širokého okolí a vytvořil z nich tady nadstandardní tým. Tím byly položeny základy budoucího sportovního úspěchu. Když se tehdy dala lidem práce, vydělali si peníze, byli spokojeni a vážili si toho.

Adolf Schwarzenberg byl tedy velkým příznivcem kopané a sponzorem hlubockých fotbalistů. V roce 1934 provedl slavnostní výkop při zahajovacím utkání na novém hřišti u Vltavy, která v té době prošla regulací – výstavbou jezu. Tím fotbalový klub získal plochu pro hřiště

na zavezeném starém korytu řeky. Předsedu oddílu kopané byl pan Vondrášek, který se o rozvoj našeho klubu velmi zasloužil.

Hokej a fotbal na Hluboké, tak jako na celém světě, patří mezi nejoblíbenější sporty. Počínaje národními mužstvy až po poslední vesničky, kde jsou schopni dát dohromady mužstvo. Na Hluboké hrál hokej i fotbal vždycky prim a má dlouhou tradici. Přivedl na fotbalový trávník i led schopné hráče. Včetně vašeho syna, který se také rozhodoval mezi hokejem a fotbalem. Teď už vám ale šlapou na paty i další sporty. Baseball například. Musíte se dělit o sportovce?

Vládne všeobecné mínění, že děti nechtějí sportovat a že jsou tlusté a líné. U nás to zřejmě neplatí, protože syn po nedávno organizovaném náboru fotbalistů ze školek a základní školy přišel se zprávou, že se přihlásilo 166 dětí na výběr. Pohyblivé a sportovně nadané děti. A byly mezi nimi i holky, protože do 14 let mohou hrát fotbal společně s kluky.

To je optimistické. Je to tím, že Hluboká má dobré sportovní podhoubí?

Zřejmě ano, a navíc se sem stěhují nové rodiny s dětmi. Dělal jsem na hlubocké radnici předsedu MěÚ do roku 1991 – od té doby se město během 30 let rozrostlo skoro o 2000 lidí. To není obvyklé všude. A to, že hlubocké děti mají tak velký výběr sportů, je výborná vizitka pro město.

Fotbal na Hluboké má za sebou oficiálních sto let. Od začátků na travnatém plácku až k dnešnímu modernímu hřišti, umělé travnaté ploše, nedávno postavené tribuny se zázemím... Generace fotbalistů i diváků si tady užívají s oblíbeným sportem v čím dál lepších podmínkách.

Když si uvědomím, že zhruba od mých 20 let, tedy už celkem 60 let vnímám situaci kolem tréninkové a sociální úrovně sportování, tak to se nedá srovnat s dobou mého mládí. Hřiště jsme si upravovali samozřejmě sami. Na záchod jsme chodili k řece, kde byl „pro pány“ postaven

žlábek. Latrína byla dřevěná budka. Cokoli jsme budovali, dělali si hráči sami. Podpora státu téměř žádná. Za ty časy se hodně změnilo. Dnes stát i naše město sport výrazně podporuje, a ta naše místní konkurence mezi sportovními oddíly má i výhodu: když někdo něco dostane, druhý si to vymůže taky, *usmívá se Karel Vácha*.

Starosti ale nekončí. Naši umělou plochu na hřišti chceme – a musíme – vyměnit. Už je hodně opotřebovaná, což je důkaz, že byla hodně používaná našimi hráči a dalšími z okolních obcí. Díky vybavenosti města sem jezdí i rakouská mužstva na delší soustředění, bydlí na Podhradí nebo u Dvořáků. Umělá plocha se musí udržovat, shrnovat sněh, doplňovat gumovým granulátem s příměsí křemičitého písku. V tuto chvíli už není certifikována k mistrovským utkáním, takže i proto musíme koberec vyměnit. Stojí kolem 7 milionů korun, a my opět sháníme dotace. Trochu jsme se namlsali dotacemi na tribunu, tenisovou halu. Teď je vyhlášováno míň dotačních titulů určených sportu, víc se slibuje, než se dává. Ale chápeme, že je potřeba podpořit další veřejně prospěšné záležitosti.

Je v dětech tehdy a teď nějaký rozdíl?

Já si vždycky povídal se staršími lidmi, a rád jim naslouchal. Takové to „nic není, jak bývalo, a po nás už to nikdy takové nebude“... tomu ale nevěřím. Svět pokračuje dál. Názory jednotlivých generací jsou vždycky trochu zkreslené. My dnes potkáváme kluky nadšené do fotbalu, co hrají se zápalem a radostí. Stejně jako tomu bylo dřív. Ti, kteří jsou talentovaní od přírody, si toho nadání váží někdy míň, než ti, co si úspěch musí vydřít. Ti bývají poctivější a vděčnější. V tom je malinko rozdíl... ale tak to bylo vždycky.

Když řeknu slovo „fotbal“, jaká emoce se vám vybaví?

Fotbal mi dělá radost! Už hodně let! I když – před třemi roky to bylo horší. Hráli jsme poslední existenční zápas v Milevsku. Kdybychom uhráli jeden bod, tak jsme se zachránili. Mužstvo tam jelo s předpokladem, že budou aspoň remizovat...

Shodou okolností se ten den ženil můj nejstarší vnuk, já ho oddával a pak jsme vespolek prožívali svatební veselí. Bylo to pro mne hezké, než mi z Milevska zavolali, že prohráli a že jsme tedy po letech opustili krajský přebor.

Takže ta zpráva vám pokazila svatbu vnuka...?

Pokazila. Opravdu doslova. My jsme fotbalová rodina. Syn hrál úspěšně profesionálně fotbal a vnuk Lukáš, který se tehdy ženil, byl také fotbalistou hrajícím v Dynamu ČB... Fotbal je pro mě celoživotní srdeční záležitost. Naši fotbalisti se po zápase přijeli veselit na svatbu, oni to tak neberou, otrepou se, jsou mladí, vydýchají to rychle. Ale ve mně se ty emoce

Foto: Hokejisté indičtí plzeňského našemu velkém fanouškovi a fanouškovi právě hokejové Plzně podepsaný dres. Zleva: Karel Vácha ml., Jan Schleiss, hokejový hráč Indičtí Plzně a Tomáš Jára

vařily a já se nakonec sebral a odešel ze svatby a vracel se pěšky na Hlubokou... Nedal jsem se zastavit. Řekl jsem: Nechte mě, ať vám nekazím náladu...

Ale dnes si uvědomuju, jak to bývalo, když jsem hrával jako mladý. Po prohraném zápasu jsme nasedli naštvaní do autobusu na cestu domů, chvíli se mračili, ale po pár kilometrech už se začalo povídat, někdo začal zpívat, ostatní se přidali, pak se zašlo společně do hospody a nálada se zlepšila.

Vše se napravilo. Do 101. roku vstupujete ve skvělé kondici a máte co slavit...

Jsem spokojený. Máme za sebou komplikace s covidem, pak jsme hráli rozhodující zápas v Týně, remizovali a nepostoupili, loni jsme opět nedohráli sezonu kvůli covidu. Ale letos jsme vyhráli s náskokem 17 bodů, takže už se radujeme! Je to jisté!

Jak se slaví sto fotbalových let? Objevily se známější tváře spojené s hlubockým fotbalem?

Přijeli, jak slíbili. Jména jako Jiří Povišer, Karel Poborský, Martin Vozábal... to jsou jména spojená s hlubockým fotbalem, a jejich účast na oslavách, ale i vztah k Hluboké přináší fotbalu popularitu.

Hluboká měla hodně skvělých hráčů, i těch nejlepších, a nikdy o ně nebyla nouze. Jen občas se stalo, že dva tři roky nebyli hráči na doplnění týmu. Tak se vypůjčili třeba ze Zlivi, Budějovic, a takhle jsme to plátovali, aby mužstvo bylo výkonnostně vyrovnané.

Připravili jsme na oslavu přehlídku zápasů. Máme pět kategorií mládeže, mužstva áčka a béčka. Takže přípravky, žáci i dorostenci se předvedli v tom, co umí, co se naučili, jaké mají předpoklady ke sportu. Odpoledne ve dvě hodiny přišlo oficiální zahájení. Dvě utkání osobností ze sportu, popřípadě z kultury, proti našim současným a bývalým hráčům. Doprovodným programem oslav bylo i vystoupení hudební skupiny k poslechu a tanci a v pozdějších hodinách přesun právě i na taneční parket...

Účastnil se bývalý hejtman Jan Zahradník, rodák města. Jestli on hrál fotbal, nepamatuju, on z Hluboké brzy odešel studovat. Ale naše poválečné ročníky kluků hrály fotbal při každé příležitosti. Ve škole byl tělocvik rozdělený zvlášť na kluky a holky, a samozřejmě že kluci při tělocviku nejvíce čekali do míče, áčko proti béčku, to byla klasika. Dále se zúčastnil náměstek hejtmána p. Hajdůšek, dobrý soused našeho areálu p. Vopička a další významní hosté.

Tahoun mužstva, špičkový talentovaný hráč. Záruku, že se vám takový urodí, asi nemáte. Můžou i menší oddíly nakupovat hráče?

Můžou. Nám se povedlo, že jsme si pár dobrých hráčů vychovali, kteří sice nedosáhli první

ligy, ale kvalitou se hodně přibližovali. Jeden z našich hráčů odešel do Dynama a dostali jsme za něj 400 tisíc. Jednoho hráče jsme vyslali do Olešníka, dalšího do Soběslavi a Krumlova. To je taky jeden ze zdrojů, jak se dostat k penězům na provoz oddílu.

Fotbal nás stojí ročně kolem 3 milionů. Máme 120 hráčů. Něco musíte dát trenérům, protože 3 x týdně trénují, zvyšují si kvalifikaci a jezdí na zápasy. Musí splnit určitý stupeň trenérského vzdělání, aby měli na peníze nárok. Údržba hřišť nás stojí kolem milionu korun ročně. Dělají ji odborné firmy, protože mají speciální stroje. Provzdušňuje se, upravuje, v horkém počasí kropí. Každý týden sečeme, a benzín dnes něco stojí. Spočtete si to za sezonu. Když je zápas a prší, tak je po utkání z hřiště oraniště a je potřeba ho během týdne upravit do odpovídajícího stavu k dalšímu zápasu.

Ve sportu určitě hrají velkou roli dobré příklady sportovců, které je možné obdivovat a napodobovat. Tím víc když jsou úspěšní hráči z blízkého okolí, aby byli inspirací pro své následovníky. Jak malé hráče podporují rodiče? Tátové asi ano, ale co maminky?

Maminky jsou náhodou docela nadšené fanynky, někdy víc aktivní než tátové. Běhají kolem lajny a povzbuzují. Jako trenéry máme většinou bývalé hráče, kteří projdou školením a zkouškami, někdy to jsou tátové dětských fotbalistů. Ale když jejich kluk s fotbalem skončí, trénování zanechají. Takže máme občas starost s nedostatkem trenérů a musíme se s tím nějak srovnat.

Vaše nejhezčí fotbalové zážitky?

Asi to už souvisí s mým věkem, ale k těm nejhezčím zážitkům patřila realizace a otevření nové tribuny a tenisové haly. To snad doma nemůžu přiznat, ale ani když jsme vlastníma rukama se ženou postavili kdysi rodinný dům, neprožíval jsem to tak euforicky. Radost, že se podařilo něco udělat pro široký okruh lidí, pro tělovýchovu, pro celé město. I když třeba někdo na fotbal ani tenis nechodí, ale možná tam chodí jejich dítě, nebo bude chodit jejich vnuk.

Můj život s tělovýchovou je provázený stoupající kvalitou celého sportovního areálu, má vysokou úroveň a po sportovní stránce tady můžeme vychovávat talentované sportovce všeho druhu. Na své si přijdou i ti starší, i starší pánové ještě chodí kopat do míče. I když mě realizace každé té dotace sebrala hodně nervů a celé noci jsem nespál, protože pořád se muselo něco dokládat, vyčíslovat a obhajovat. Je hodně lidí, pro které je pod jejich důstojnost jít žádat o podporu. Pokud žádám pro dobrou věc, ne pro sebe, přece jen mi to dá větší sílu. Ale když jsem šel před zastupitelstvo potřeby a počtvrté a vysvětloval, proč takovou částku, a k čemu, někdy už mně docházely síly. Ale je fakt, že mě pak třeba starosta nakopl, přece to teď nevzdáš?

Tak jsem to nevzdal. Město nás podporuje a velký dík za to.

Takže to není jen adrenalin při zápasech. Ale kdo jiný, když ne vy, by loboval za fotbal? Žije jím celá celá vaše rodina. Jste rád, že váš syn Karel také zůstal hlubockému fotbalu věrný a po úspěšné kariéře se vrátil do vedení klubu?

My, jako celá TJ, platíme ročně 400 – 450 tisíc za vodu, elektřinu... To je taky adrenalin. Teď se trochu bojím otvírat poštovní obálky.

Samozřejmě mě těší, že syn pokračuje v tom, co já prožívám s fotbalovým klubem už dlouhá léta. On ve své kariéře fotbalového útočníka odehrál hodně zápasů. Za českobudějovické Dynamo, pražskou Slavii a další kluby, nastupoval i v reprezentaci České republiky. V dresu fotbalového klubu Hluboká odehrál množství utkání v krajském přeboru. Dělá na Hluboké trenéra a dělá to dobře. Na Hluboké máme právě teď poskládaný kvalitní kádř, kterému se daří a má ambiciózní hráče, co fotbalem žijí. Ideální pak je, když si vychováme další dobré hráče a začleníme je do mužstva dospělých, abychom udrželi tradici hlubocké kopané.

Gratuluji hráčům A-týmu k postupu do krajského přeboru, kam hlubocký fotbal bezesporu historicky patří!

A samozřejmě budu nejen já šťastný, když přilákáme na zápasy fotbalové příznivce a dokážeme je potěšit dobrou hrou, a také výsledky našich mužstev.

Závěrem děkuji všem příznivcům, zastupitelům, sponzorům, vedení našeho města a hlavně své rodině za mimořádnou podporu a pomoc při mé práci.

HISTORIE FOTBALU NA HLUBOKÉ

V současnosti se trenéři starají o více než 120 hráčů a hráček všech věkových kategorií, od předškolních přípravků až po dorost.

Stejně jako jinde, i na Hluboké zkomplikovala sportovní dění epidemie onemocnění Covid-19. Nehrály se mistrovské zápasy, z důvodu opatření se nesmělo trénovat. Tým byl v tu dobu už konsolidovaný, postup do vyšší soutěže byl na dosah. Jak hráči, trenéři, celý oddíl kopané byl za těchto podmínek deprimovaný. O to víc optimistická je letošní sezóna, kdy se opět začalo dařit a oslava tak byla bez mráčku.

Hluboko do historie fotbalu na Hluboké můžeme zmínit rok 1911 a založení „Studentského sportovního kroužku“. Kroužek kopané vedl p. Trefný. Fotbalový oddíl je datován do roku 1922 s prvními zmínkami o organizované hře.

Hlubocký oddíl měl ale velký problém – neměl stálé fotbalové hřiště, proto za zápasy cestoval po okolních hřištích. Situaci pomohl vyřešit kníže Schwarzenberg začátkem třicátých let, při regulaci toku řeky Vltavy využil možnost vybudování sportovního areálu. Fotbalový stadion stál na stejném místě, kde fotbalové hřiště leží i dnes.

Slavnostní otevření fotbalového hřiště se konalo 19. srpna 1934. Úvodní zápas sehrálo hlubocké mužstvo proti oddílu SK České Budějovice a slavnostní výkop na novém hřišti provedl kníže Adolf Schwarzenberg.

Fotbalu se na Hluboké daří po celá ta dlouhá léta. Většinu roků soutěžil v krajském přeboru, pouze v roce 1986 sestoupila Hluboká do I. B třídy po reorganizaci fotbalových soutěží. Vrátila se v roce 1991 pod trenérským vedením Václava Bezpalce.

Také léta 1991-2021 byla většinou úspěšná. Fotbal – to je ale hra, a ta sebou občas nese i vzestupy a pády. A tak si hlubočtí fotbalisté A – týmu vyzkoušeli hru ve vyšší soutěži, ale naopak i v soutěži nižší. Úspěšný byl rok 2002, kdy postoupili do divizní soutěže. Hned následující rok ale přišel pád ze čtvrtého sestupového místa. Další pád v roce 2019 z Krajského přeboru do I. A třídy.

Úspěchem posledních let byla nově postavená tribuna. Otevřela se roku 2019. Diváci získali krásný výhled na hřiště a fotbalisté pohodlné šatny a sociální zázemí.

Oslava v červnu připomněla historii hlubockého fotbalu a na hřišti představila mládežnické týmy, souboje Staré gardy Hluboké 2002 proti výběru Staré gardy Hluboké, druhý jmenovaný tým vyhrál v poměru 7:3.

V druhém zápase, který byl na programu od 17.00 hod, se výběr fotbalových a hokejových osobností představil proti osobnostem Dynama ČB. Vítězem tohoto klání se stal výběr osobností fotbalových a hokejových v poměru 3:2. Mezi střelce se na vítězné straně stal Pavel Hájek, Pavel Kuka a Karel Vácha. Na straně Dynama ČB to byli střelci Lukáš Adam a Ivo Neubauer.

Výkonný výbor Jihočeského krajského fotbalového svazu udělil TJ Hluboká nad Vltavou pamětní list, který byl předán z rukou Tomáše Pintéra, předsedy Jihočeského krajského fotbalového svazu.

SPORTU ZDAR, FOTBALU ZVLÁŠŤ!

Ondřej Čoudek je sympatický mladý muž, brzy už osmnáctiletý. Od chvíle, kdy jsme spolu poprvé vedli rozhovor pro Hlubocký zpravodaj, uplynuly asi 4 roky. Už tehdy hrál úspěšně fotbal, ale teď viditelně „povyrostl“. Ve fotbalu už míří do A týmu věkové kategorie mužů a od našeho minulého setkání vyrostl o půl metru. Svoji výšku si pochvaluje, prý ji na hřišti potřebuje stejně, jako volejbalisté či hráči košíkové. Kromě toho se mu v květnu dostalo ocenění, které získalo deset mladých jihočeských sportovců.

Náhoda!? 100 let fotbalu na Hluboké, vy jste také fotbalista, bydlíte na Hluboké... a vás se to netýká!?

Netýká, bohužel, usmívá se Ondřej. Já začínal jako malý ve fotbalovém klubu SKP České Budějovice, ale to trvalo tak půl roku. Ve svých šesti letech jsem nastoupil společně s bráchou v SK Dynamo České Budějovice.

Už tehdy ve vás odhalili talent?

Těžko říct, ale asi zaujalo moje fotbalové nadšení. Od té doby se postupně vyvíjím a pracuji na co nejlepší výkonnosti.

Čeho jste letos dosáhl?

Umístění v anketě České unie sportu o nejlepších 10 sportovců Jihočeského kraje, v kategorii mladých do 19 let. Ocenění mě potěšilo, je milé, když si někdo všimne, že se snažíte s plným nasazením. Já jsem získal poslední místo – takže ještě jsem se do té desítky vešel. Obecně si totiž myslím, že kolektivní sporty to mají v podobných soutěžích těžší, protože v kolektivu obtížněji vyniknete tak, abyste na sebe výrazně upozornili.

Potkali jsme se tam jako zástupci různých sportů, basketbal, badminton, karate, veslování, atletika...

Co všechno už máte ve vašem sportu za sebou?

Už docela hodně let s fotbalem, přes dětskou přípravku po žáky a dorostence, moje příští sezona už bude v dorostu poslední. A pak – pokud bude všechno v pořádku – nastoupím mezi muže. Teď od zimy už jsem půl roku s muži trénoval, zúčastnil jsem se soustředění v Turecku, kde jsme odehráli tři zápasy a pro mě to byl velký zážitek.

Ano, myslím, že jsme v Dynamu kamarádská parta. Trocha konkurence mezi námi je, ale to je normální součást fotbalu. Navzájem si ale jako hráči přejeme úspěch. V kolektivní hře je nutné, aby se dařilo týmu, není to hra jednotlivců. Týmová práce, to je to hlavní, co může přinést úspěch.

Pokud jste atlet nebo jiný jednatelce ve sportu, musíte všechno zvládnout sám za sebe.

V týmu vám může pomoci podpora ostatních a vy zase pomáháte jim.

Co obnáší obyčejný týden studujícího fotbalisty?

Je to hodně, hodně náročné. Studuji na biskupském gymnáziu, takže je složité skloubit studium a dost náročný sportovní program. Trénujeme každý den, při tréninku s A týmem jsem musel mít ve škole individuální plán. Protože to znamená každý den dopoledne trénink, do 12 hodin na stadionu, pak dostaneme oběd, takže do školy jsem se dostal odpolední vyučování. Teď skončila sezona, musel jsem všechno učení dohnat, zkoušky, testy, dopisování učiva... Ale už mám všechno uzavřené. Komunikuji s učiteli, dali mi podmínky pro klasifikaci a jsem moc rád, že mi vycházejí vstříc. Některým stačilo, abych napsal test, nebo si vyžádali ještě přezkoušení. U nás na škole moc sportovců mého typu není, takže to

není zvykem mít individuální výuku, a jsem rád, že učitelé jsou v pohodě, a dá se s nimi na všem domluvit.

Jaká by měla být nejbližší budoucnost?

Začínáme s letní přípravou na sezonu, já trénuji s muži. Přichází k nám nový trenér a já uvidím, jestli se v mužstvu udržím. Každopádně bych se moc rád v A týmu mužů Dynama prosadil. Dynamo hraje v 1. lize, byli teď v tabulce desátí.

A tým znamená hodně času s tréninkem, hodně cestování za fotbalovými soupeři. Tedy cestování – hodně cestujete do mnoha měst republiky, ale bohužel z nich vidíte pouze stadion a hotel, jinak jen to, co se dá vidět z okénka autobusu. Jezdíme až do Karviné, Ostravy, a když jedete větší dálky, odjíždíme večer před zápasem, přespává se v hotelu a druhý den, většinou v neděli, nastoupíte na zápas. Od pondělí zase trénujete na další víkend, na další zápas.

Takže neflámujete, soustředíte se, kvalitně jíte, a připravujete se na co nejlepší výkon? Jezdíte i mimo republiku?

Jezdíme na přátelské zápasy, mimo českou ligu pojedeme s A týmem na soustředění do Rakouska. V Kaprunu odehrajeme zápas proti německým týmům Augsburgu a proti Union Berlín, což už jsou zajímaví soupeři. Já osobně také cestuju do zahraničí s národním týmem a nastupuji do reprezentace v zahraničí v rámci různých soustředění, bohužel mi v červnu nevyšlo odletět s reprezentací do Portugalska, protože jsem zrovna léčil zranění, ale v březnu jsem byl s reprezentací ve Španělsku.

Za poslední půlrok to bylo hodně příležitostí...

Rodiče vás podporují? A nemýlím se, že jste fotbal hrál společně s bratrem?

Brácha už hrát přestal, ale on i rodiče, protože všichni jsou sportovci, mě podporují a drží mi palce. S bráchou jsme dvojčata, a hráli jsme spolu fotbal do 12 let. Spolu nám na hřišti bylo fajn, protože se 100% známe, víme, jak každý z nás reaguje, důvěřujeme si.

Když jsem letos nastupoval poprvé za muže a hrál se v dubnu v Mladé Boleslavi, nevěděl jsem, jestli mě postaví do hry, ale pár hodin před zápasem jsem našim napsal, ať se dívají na utkání v televizi. A oni se rozhodli, že přijedou, zatajili mi to a já se s nimi potkal až po zápase. Bylo moc milé, že mě přijeli podporovat přímo na místo.

Stará se klub o své fotbalisty dobře? Máte k dispozici fyzioterapeuty, sportovní lékaře, správnou dietu?

Myslím, že je o nás dobře postaráno. Zrovna ta výživa je důležitá. Sportovec potřebuje vyšší energetický příjem při trénincích, po zápase na

doplnění, ale před zápasem zase nižší, abychom nebyli moc zatíženi. Před zápasem je složení jídla hodně důležité a řeší se to tak, že se na stravu dohlíží dva dny předem. Proto v tu dobu máme všichni stejné jídlo, před odjezdem jdeme na společný oběd, dojedeme na místo určení a je společná večeře v hotelu. I když se hraje doma, jdeme večer na společnou večeři. Jídelníček je vybalancován tak, abychom nebyli unavení, ani přejedení, ale všichni ve formě. Máme na výběr ze dvou jídel, vždycky je tam nějaká ryba nebo maso a ty správné přílohy.

Regenerujeme, maséři, fyzioterapeuti, se o nás starají, pokud se jedná o zranění, radí nám i jak koordinovat pohyb, předcházet úrazům. Klasika u fotbalistů jsou výrony kotníku, kolena. Jsme rádi, když se nám zranění vyhýbají.

Psychologa nemáme, jeho roli přebírá trenér...

A mluví slušně? I v šatně?

Většinou ano. Před zápasem se rozhodně snaží, směje se Ondra. Trénoval nás David Horejš a přichází Jozef Weber. Hlavní trenér si k sobě bere ještě jednoho asistenta, který pomáhá s komunikací s hráči.

Ondřeji, budeme držet palce, aby na vaší cestě z fotbalového žáčka a dorostence byl vstup mezi muže českého fotbalu úspěšný a aby vám přinesl radost a sportovní úspěchy. Zvládl jste dobu covidovou, zvládnete i další výzvy. Hluboká bude určitě pyšná na svého dalšího fotbalistu v týmu Dynama. Ať si váš klub i fanoušci hýčkají a až budete mít další fotbalový plán, dejte vědět...

Pravda je, že během covidu jsme trénovali připojení na dálku před počítačem, každý plnil daná cvičení sám doma. Není to rozhodně

ideální, fotbal je kolektivní hra. Když vyhrájeme, jdeme po zápase celé mužstvo na společnou večeři a oslavíme to. Utužujeme kolektiv. V týmu máme kluky z celých Čech, Slovenska, Bosny a Hercegoviny, Chorvatska, ale i z Ghany, většinou zvládají češtinu, ale někdy je potřeba angličtina. Fyzicky jsou na tom opravdu líp, ale vyrovná se to, něco zase umíme líp my. Jsem na pozici obránce, a ano, za mnou už nikdo další není, takže pokud míč pustím, už je tam jen ten brankář. Odpovědnost velká.

A fanoušci? Jsou fajn. Samozřejmě by bylo skvělé hrát před vyprodaným stadionem, Dynamo má skoro 7000 míst, ne vždycky je úplně plné...

Tak ať se brzy zaplní právě kvůli obránci Ondřeji Čoudkovi!

„Sportovec Jihočeského kraje“ roku 2021

Předávání ocenění proběhlo v květnu v jízdárně na zámku Hluboká.

Vyhlašovatelem ankety je Jihočeský kraj ve spolupráci s Deníkem a Jihočeskou krajskou organizací České unie sportu. Anketa je určena jednotlivcům a sportovním kolektivům reprezentujícím sportovní kluby s působností v Jihočeském kraji. Vyhlašovanými kategoriemi ankety jsou jednotlivci, kolektivy, sportovci se zdravotním postižením, objev roku do 18 let a pravidelně je nominován i jeden zasloužilý sportovec do Jihočeské síně sportovní slávy.

Jednotlivé kandidáty může veřejnost navrhnout prostřednictvím krajských článků střešních organizací, zástupců Jihočeského všesportovního kolegia, členů Sportovní komise rady kraje a sportovních redaktorů Jihočeského Deníku.

PES JE JEDINÉ STVOŘENÍ NA SVĚTĚ, KTERÉ VÁS MILUJE VÍC NEŽ SEBE

Marta Pöchmanová je mladá žena, která si kynologii vybrala jako své životní poslání. Má tři fenky. Třináctiletá Terezku je kříženka z útulku, devítiletá Geruška rasy německý ovčák a sedmiměsíční Atyнка malinois – belgická ovčanda. S Terezkou a Geruškou složila Marta 25 zkoušek z výkonu, a to i vrcholové, a společně odzavodily mnoho závodů. S Terezkou a krysařicí Bedříškou, složily canisterapeutické zkoušky a docházely do různých stacionářů a domovů pro seniory.

Marta je vozíčkářka, ale to ji ve sportovních aktivitách nezdržuje. Terezku i Gerušku si vychovala jako asistenční fenky, a současně je ve výcviku také nejmladší fenka Atar. S ní by si chtěla splnit svůj životní sen – reprezentovat ve své kynologické disciplíně Českou republiku, nebo se o to alespoň pokusit.

Kynologie, váš velký koníček, a téma psí poslušnost. Jakže se jmenuje psí sport, který provozujete?

Dělám „Obedience“, což přeloženo znamená „poslušnost“. Ale znamená ještě o hodně víc. Jsme na to dva, člověk a pes. Při provozování tohoto sportu by pes měl perfektně zvládat různé úkoly a dělat to s radostí. Důležitý je vzájemný soulad a propojení člověka se psem. Řekla bych, že je to víc než jen obyčejná poslušnost, protože ten sport vyžaduje přemýšlení.

Třeba můžete do detailu trénovat dokonalou chůzi u nohy. Důležité je také ovládání psa na

vzdálenost, provádění povelů „sedni“, „lehní“ nebo „vstaň“ na dálku. Trénujeme aportování a další povely. Důležitá je role pohybů těla, která se po psí vyžaduje v dokonalém provedení. Dobré na této kynologické disciplíně je to, že se jí může věnovat každý pes, různé rasy, v každém věku.

Těhle psí disciplíny jsem si vůbec nevšimla... Jak dlouho se u nás provozuje?

V Česku je 15 let, říká se jí vysoká škola poslušnosti. Je to opravdu poslušnost, kde jde o detaily, centimetry... Je podobná sportovní kynologii, která má dlouhou historii, a původně

vycházela z policejních nebo vojenských týmů, které používaly k práci služební psí plemena. Sportovní kynologie u nás bývala zastřešena Svazarmem, ale ještě předtím se zabývaly výcvikem psů i jiné spolky.

Jaká plemena se pro obedience hodí?

Samozřejmě je lepší pracovat s psími plemeny, která tahle práce hodně baví. To jsou třeba border kolie, belgický, australský ovčák, retrívři. Ve sportovní kynologii bývala striktně povolena plemena, výcvik se týkal jen služebních plemen, ale to už je opravdu dávná minulost. Dnes se mohou všeho výcviku

účastnit a vrcholové zkoušky skládat třeba voříšci nebo společenská plemena psů.

Z toho optimisticky vyplývá, že každého psa můžeme naučit poslušnosti.

Při zkouškách jsou k vidění samozřejmě různá plemena. Je to důkaz toho, že úspěšný může být každý pes.

Vlastně všichni psi touží splnit svému pánovi všechna přání. Jen je naučit, jak na to. Nabízíte páníčkům i tuhle službu?

Ne, tohle nedělám. Nedokázala bych si vzít do výcviku psa, a pak ho po delší době „vyučeného“ předat k nějakému služebnímu účelu nebo majiteli. To bych nezvládla, protože s každým psem navážu vztah. Pes by se měl učit se svým pánem. Cvičíme na Hluboké na kynologickém cvičišti u mostu přes Vltavu do Zámostí. Další tréninky, semináře a jiné akce v Mladém v Českých Budějovicích. Nicméně mnohé další akce se dějí různě po České republice, takže naježděno mám dost.

Zájemci o obedienci výcvik se ke mně dostanou z celého jihočeského kraje, protože tu není tolik výcvikářů přípravy na obedienci, kteří to dělají. Někteří zájemci si udělají jen základní výcvik, těch, kteří se sportu se psem věnují dlouhodobě, zase tolik není.

Umíte to se psy odjakživa?

Jsem z kynologické rodiny. Psy jsme měli vždycky. Poprvé jsem si vlastně k pejskařině

přičichla kolem mého 10 roku, kdy rodiče po smrti našeho boxíka pořídili krysaříka. To byla tehdy ze strany naší rodiny tak trochu recese. Táta měl vždycky ovčáky a máma boxery, takže oba vždy služební plemena. A tak malý krysařík pro nás byla opravdu kontrastní změna. Byl to „oficiálně“ tatínkův pes, ale já jsem mu ho tak trochu přebrala. Začali jsme spolu chodit na procházky, trénovali i nějakou stopařinu. Krysaříci jsou luxusní stopaři, jejich nos je dokonalý nástroj, mají skvělý čich. Umí hledat nejen myšky, jdou i po stopě.

Jako dítě mě rodiče nasměrovali k agility, chvíli jsem se tomu sportu věnovala, nicméně relativně krátce nato přišla nemoc a já ochrnula. Takže na určitou dobu šlo všechno stranou. Když jsem opustila nemocnice, lázně a všechny ty pečující záležitosti okolo mně, Bohoušek, krysařík, mě motivoval. I kvůli němu jsem se hodně snažila o rehabilitaci. V časopise Pes přítel člověka jsem našla nějaké články o dogdancingu. Což mě jako dítě a holku samozřejmě zajímalo. Takže jsem kvůli němu dokonce slézala z vozíku. Pro mě to byla rehabilitace a pro psa trénink. Byl šikovný, spolupracoval, šlo nám to dobře.

Mám pocit, že to byl ON, ten vyvolený pes. Říká se, že každý máme jednoho dokonalého psa za život, kterého nám shora pošlou. Bohoušek byl můj nejlepší psí kamarád.

Bohužel se psy to tak máme, v našem lidském životě nám ukazují konečnost pozemského života. Nemůžou s námi zůstat po celou dobu, tak jak si oni i my přejeme.

Později jsem se dostala zase k agility, to už na vozíku. Po základní škole jsem šla na střední do Prahy. Tam jsem zjistila, že mi pes chybí hodně, a tak hned, jak jsem dostudovala, jsem si pořídila kříženku Terezku. Teď už je v důchodu, je jí 13 a radši odpočívá. Ale byla to super čuba, má za sebou spoustu závodů a zkoušek, odpracovala toho hodně.

Větší psi, zvláště ti plní energie, jako jsou ovčáci, potřebují pevnou ruku a náročný výcvik. Zaujalo mně proto, že máte mladou maliňáčku. belgickou ovčáčku. Což je rasa psa, které bych přisoudila za páníčka hodně aktivního mužského, který budí respekt.

Čubinky nejsou tak dominantní jako kluci. Ale je to opravdu aktivní zvíře, které je dělané na sport. Pravda je, že už když jsem si pořizovala německou ovčáčku, tak mi pár chovatelů jako vozíčkáři nechtělo ovčáka dát. Nakonec jsem jednu fenku získala, Geru, je z linie chovu psů určených původně pro TATR, který vychází ze Svazarmu. Dnes je jí devět let, nebylo to s Geruškou jednoduché, ale hodně jsem se s ní naučila. Zůstaly jsme spolu jenom u stopařiny, protože má zdravotní problémy s páteří. Prostě potíže se zády, a tak je omezená v pohybu.

Každé dnešní plemeno psů inklinuje k určitým chorobám...

Maliňáčku mám 9 měsíční pubertačku. U nich spíš hrozí úrazy. Maliňáci jsou blázni. Když psovod včas nevyhodnotí situaci, a nevede výcvik určitým způsobem, může se stát leccos. Musíte ji umět brzdit, nutit odpočívat, nedělat blázniviny, přemýšlet. Každé plemeno má svá specifika a je nutné na to při výchově a výcviku myslet. Paradoxně bych řekla, že třeba právě krysařík a maliňák mají hodně společného, minimálně ten temperament. Když jsme srovnávali v chovu krysaříka jeho DNA profil s jinými plemeny, veliké shody byly právě u maliňáků.

Máte nějaké tajné recepty jak vyučit psa poslušnosti?

Tajný recept nemám. Vždy je to individualita, která rozhoduje. Každý pes je jiný. A to, i když charakteristika plemen vynáší určité typické vlastnosti. Snad se nikoho nedotknu, ale řekla bych, že je výchova psa podobná výchově dětí. Inteligence psa se přisuzuje úrovni 4 letého dítěte, ale podle mně pes už v 1 roku této definici odpovídá. Při „měření“ IQ u psa a jeho zkoumání vědci bohužel pomíjí to, že pes má velice hlubokou emoční a empatickou inteligenci a zároveň pes dokáže být velice zodpovědný, což ještě dítě ve 4 letech rozhodně nezvládne.

Já ještě zažila, že se psi vychovávali trestem, pevnou rukou. Aby poslouchali, protože se bojí. Odklon od těchto metod je značný a zdá se, že funguje. Vzájemná psí a lidská dohoda míří k tomu, aby netrpěl ani pes, ale ani páníček. Doba šla vždycky z extrému do extrému. Dneska se tenhle trend, myslím si, nese nejen u psů, ale i u dětí. Lidi chtějí všechno řešit jen pozitivně. Určitě je důležité umět nastavit psovi pravidla a umět mu to vysvětlit. Když budu mít hodně citlivou, jemnou border kolii, což jsou psi, kteří umí být na nějaké tlaky od psovida velice citliví, musím být opatrná. Jsou zranitelné, těžce nesou ať už fyzické či psychické „násilí“. Musíme se hlídat, nesmíme vybouchnout, křičet... Ale když budu mít třeba ovčáka, do toho si můžu trochu „rejpnout“, dát mu facana, aby věděl, že já jsem pán. Trochu ho seřvat, on si to přebere, a řekne si hm, tak jo, tak to nebudu zkoušet. Borderka by se z toho sesypala. I ten maliňák je duše citlivá, i když vypadá jako výkonný strážný pes.

Takže individualita je ve výcviku hodně důležitá a bohužel se na ni často zapomíná, a potom jsou ti psi trápení. Někdo si pořídí ovčáka a je strašně pozitivní a vede výcvik podle pravidel shapingu (postupuje se malými kroky, aby mělo zvíře šanci na úspěch – nabízení, tvarování, pozitivní upevňování, klikr trénink...). Nechci zevšeobecňovat, neříkám, že je to plošně špatně, ale on právě

ovčák nechce moc přemýšlet, on žádá povel. Ovčáci jsou prostě roboti, jsou to vojáci.

Aha. Hezky řečeno. On ten respekt k plemenům a jejich určení, léta šlechtěným povahám, by měl každý budoucí majitel přece jen trochu nastudovat. Už jste si vyzkoušela víc plemen, poznáváte psy klientů, a z koníčku to přerostlo do zaměstnání. Je to vaše životní poslání?

Určitě je. Doba tomu přeje. Dnes už nás psi provází všude, můžou téměř kamkoli a zjišťujeme, že pro nás hodně znamenají a dělají. Ale měli by být vychováni.

Výzkumy potvrzují, o kolik se zlepši kvalita pracovního ovzduší, když je v kolektivu pes. Zvířata dokážou hodně a usnadní vzájemnou komunikaci, přinesou čitelné emoce. Jeden čas jsem dělala s kříženou Terezkou a krysaříci Bedřiškou canisterapii. Bylo to moc krásné, ale utkvělo mi jedno zjištění, které trochu upřesňuje naše představy, že jenom psi nebo kočky nás zachrání. Je to hlavně o zájmu, který dokážeme v člověku vzbudit. Měla jsem tam paní, kterou jsme navštěvovali v domově pro seniory. Nekomunikovala, byla smutná, do sebe uzavřená. Přivedla jsem psa, ona na něj koukla a nic. Ale ve chvíli, kdy jsme vytáhli míček, ožila a začala s námi komunikovat. Dozvěděla jsem se, že v mládí hrávala volejbal. Takže mi došlo, že je to také o tom, najít v člověku něco, co ho zajímalo, bavilo, co uměl, k čemu měl vztah.

Jak probíhá váš výcvik v Kynologickém klubu?

Přede mnou vedla výcvik na cvičišti Milenka Kubová. Bohužel před pár lety zemřela. Nejdřív jsem jí chodila pomáhat, pak už jsem začala dělat své vlastní kurzy. Prosazují spíš kvalitu nad kvantitou, takže můj výcvik platí pro omezený počet psů. Dvacet třicet zvířat na place mít nikdy nebudu, mám na to prostě jiný názor. Na lekci беру max. 6 – 7 lidí. Psí věk ani velikost nerozlišuji, to bych sice radši, ale dostatek klientů určité velikosti a rasy psa se v praxi těžko sejde.

Takže neděle jsou určené pro výchovu, povely, které by měl každý pes znát a hlavně plnit. Rozhodně rozlišuji výchovu a výcvik, myslím, že v tom je veliký rozdíl. Vychovaný pes rozhodně nemusí být vycvičený. A vycvičený pes, byť „mistr světa amoleta“, nemusí být dobře vychovaný pes.

Výchovná hodina je zaměřena na běžné povely, základy socializace, aby byl pes schopen komunikovat ve skupině lidí a psů, s majitelem procvičujeme chůzi s prověřeným vodítkem, přivolání, sedni, ležni, odložení, i na trochu delší dobu, přivázání, aby pes byl schopen někde chvíli počkat. A to je v podstatě všechno, s těmito základy plus úspěšnou socializací štěňat si vystačíte. Řešíme také, pokud má někdo problém, nebo něco zanedbal, resocializaci a

nápravu špatných vzorců chování. Jde to, ale stojí to víc energie.

S kým se pracuje jednodušeji, se psem nebo člověkem?

Takhle bych tu otázku nepostavila. Ano, může se stát, že pes je pěkný uličník nebo některý člověk ve vztahu se psem hodně nechápající. Ale já chci pomoci jim oběma, aby našli fungující vzájemný vztah.

Samozřejmě společenská plemena se po dlouhé psí generace křížila a selektovala tak, aby z nich byli psi vhodní a příjemní ke společnému bydlení s lidmi – tihle psi komunikují vlastně i bez povelů. Kdežto služební a lovecká zaměření znamenají, že ti psi jsou chováni za určitým účelem, k práci, k výkonu. Pak není nutné, aby povely byly přesně kynologické, dejte si své vlastní, ale naučte se je používat celá rodina stejně. Pokud se nebudete věnovat zkouškám dle nějakých zkušebních řádů, je to na vás, jakými slovy se „domluvíte“.

A vy to všechno zvládáte vsedě na vozíku. Louku plnou myších děr a nerovností, energii a živelnost psů. Klobouk dolů před vaší kondicí a nasazením. Jak to vypadá s vaším novým elektrickým vozíkem a sbírkou na něj?

Vypadá to docela optimisticky a myslím, že se to snad i podaří. Ke své práci se psy potřebuji vozík, na který je spoleh a který funguje tak, jak je potřeba. Na začátku jsem to brala jako nereálný sen, protože finanční částka je astronomická. Teď už to vypadá, že by se to dalo zvládnout. Takže se opatrně těším a na druhou stranu si vyčítám, jestli to moje přání není sobecké, že jsou na tom lidi i hůř.

Je těžké najít typ vozíku, který vyhoví specifické potřebě? Nedávno jsme vedli ve Zpravodaji rozhovor a zmínili spolek Aktivně s vozíkem a firmu Ultina, vyrábí vozíky určené pro různé sporty.

Ultina je velice dobrá a plánuji od nich civilní mechanický vozík na florbal. Právě proto, že jejich zkušenosti při výrobě jsou osobní a dobře vymyšlené. Ve firmě je víc lidí, kteří jsou na vozíku i déle než třeba já a nastražovali tak spoustu poznatků k tomu, co a jak má fungovat, aby to vozíčkáři ušetřilo starosti.

Jenže Ultina vyrábí spíš mechanické vozíky. Já potřebuji elektrický vozík do terénu, odolný, bezpečný, s větším výkonem a od firmy, která už má dlouhodobé zkušenosti s výrobou. Šlo by pořídit levnější vozík, ale nebyla by to kvalita vzhledem k nárokům, které na něj mám.

Marto, přeju vám dokonalý vozík, který bude pro váš účel ideální a bude věrně sloužit. Ať se vám i vaší psí partičce daří a těším se na rozhovor až získáte mistrovský titul v obedienci...

OBEDIENCE – SPORT, KTERÝ UČÍ PSA POSLUŠNOSTI

Poslušnost je u psa základní dovednost, mělo by ji zvládnout každé zvíře. Jak jinak lze bez problémů žít společně s nejlepším přítelem člověka? Existují různé druhy výcviku poslušnosti, od základního až po ten, v němž se soutěží. Jakousi nepsanou královnou výcviku poslušnosti je sport s anglickým názvem obedience.

Obedience je jeden z nejmladších kynologických sportů. Jako některé další vznikl v Anglii na počátku padesátých let 20. století. Na prestižní psí výstavě Cruft's tehdy pravidelně předváděli kynologové se svými čtyřnohými partáky, co vše dokážou. Od toho už byl jen krůček k tomu přehlídku přetvořit na soutěž a obedience byla na světě.

U nás se první závody uskutečnily v roce 2007, rok poté, co vznikl Klub obedience CZ, který u nás tento sport zastřešuje. Od té doby se i u nás pořádají závody, skládají zkoušky a vysílají se naše nejlepší dvojice i na srovnání svých výkonů do zahraničí.

Co to je obedience? Jak z překladu názvu vyplývá, jedná se o výcvik poslušnosti psa. Při něm ale nezáleží pouze na tom, jak jednotlivé cviky provádí pes, ale je hodnocena i spolupráce s psovodem, tedy i jeho výkon. Jednotlivé cviky jsou přesně popsány ve zkušebním řádu obedience. Kromě pár výjimek se jedná o standardní cviky poslušnosti, jak je známe z ostatních kynologických sportů. Tady by ovšem měly být dotaženy do naprosté přesnosti a dokonalosti. Obedience obsahuje i cviky, kdy je pes ovládán na určitou vzdálenost. Při všech cvicích je pes bez vodítka. Celkem se každá zkouška (tedy i závodní kategorie) skládá z deseti cviků. Devět z nich je klasických cviků poslušnosti, jeden spadá do kategorie pachových prací, v tomto případě je to rozlišení předmětu psovoda mezi ostatními předměty.

Jak a kde začít

Výcvik psa pro obedience začíná prakticky od chvíle, kdy si ho majitel přiveze domů. U obedience totiž nelze na zvířeti nic nátlakem vynucovat, vše je založeno na dobrém vztahu mezi psem a psovodem. Proto je už od malička třeba tento vztah pěstovat a rozvíjet.

Samozřejmě je dobré účastnit se základních kurzů na cvičáku, vlastní výcvik je důležité provádět pod vedením zkušeného trenéra. Základem obedience, stejně, jako všech ostatních kynologických sportů, je dobrý vztah mezi psem a psovodem. Zvíře musí plnit veškeré povely ochotně a výcvik je musí těšit.

Výcvikář poradí v začátcích a provede všemi cviky. Sami nevidíte chyby, zkušený výcvikář odhalí spoustu drobných nedostatků a pomůže je opravit. I výcvik ve skupině spolu s ostatními psy je důležitý, neboť v obedience se provádí odložení psa ve skupině ostatních psů.

Výběr vhodného plemene

Každé plemeno, ale i každý jednotlivý pes má různé předpoklady být v obedience úspěšný. Nejčastěji se využívají border kolie, ale zastoupení plemen v obedience je většinou velmi pestré. Výhodou obedience je, že se výkon psa hodnotí i s přihlédnutím k tomu, o jaké jde plemeno. Německá doga nebude vykonávat cviky stejně rychle jako zmíněná border kolie, k tomu rozhodčí při hodnocení přihlíží. Díky využívání různých motivačních metod v nácviku se pes zabaví a zároveň se rozvine v koordinaci těla, myšlení i osobnosti."

Ideálním psem pro obedience je ten, který je žravý i hravý, má chuť pracovat pro člověka, běhat a zvládne se soustředit na své výkony. Pes by měl být dostatečně vyzrálý, neměl by být agresivní a měl by umět základy poslušnosti.

Cvičit se dá i v interiéru

Výhodou obedience je, že jde o sport, který není extrémně náročný na prostor. Většina ostatních kynologických sportů potřebuje velkou plochu

cvičáku, navíc se na venkovních plochách musí pracovat v každém počasí. Samozřejmě i u obedience většina výcviku probíhá venku, ovšem nejsou výjimkou sportovní kluby, které mají k dispozici například malou halu, kde lze cvičit celoročně bez ohledu na počasí. Velikost vnitřního prostoru 20x30 metrů už vyhovuje i oficiálním závodům obedience.

Také vybavení psa a psovoda pro výcvik obedience není nijak náročné. Pes musí mít obojek a vodítko, dále stačí už jen činka na aportování a pro výcvik pár malých kuželů, kterými si psovod pomáhá při nácviku různých disciplín. Překážku pro přeskakování má každý cvičák, tu psovod pořizovat nemusí.

Kde a jak často cvičit

Odpověď na tuto otázku je poměrně jednoduchá – cvičit tak často, jak to jen jde a prakticky kdekoli. Kdo má ambice dosáhnout na nejvyšší příčky, tedy složit vyšší zkoušky, nebo zvítězit v závodech, cvičí denně. Důležitější než četnost výcviku, je jeho kvalita.

Cvičit by se mělo postupně a s citem, nic nehrotit a snažit se, aby pes věděl, o co jde, potom ladit přesnost. Seběmenší netrpělivost vás může vrátit o několik kroků zpět. Toto pravidlo platí v kynologii obecně a ve sportech, kde záleží na přesnosti, obzvlášť. Na výcvik obedience nepotřebujete žádné zvláštní prostory, dá se cvičit i v rámci procházky. Je ale třeba dodržovat pravidlo, že pes by se neměl přetěžovat.

„Na výcvik stačí rovná posekaná louka. Dál se dostanete, pokud psovi věnujete denně 15 minut, než když ho budete mordovat jednou týdně celou hodinu," upozorňuje Lucie Gabrielová, která stála u zrodu obedience u nás. Je nejen držitelkou mnoha ocenění, i mezinárodních, ale také licence mezinárodní rozhodčí obedience. „Trénink má být promyšlený, intenzivní a krátký tak, aby skončil, dokud se chce pes dál učit a pokračovat ve cvičení a hraní," dodává.

Chybami se člověk i pes učí

Nejvíce chyb může člověk udělat při výcviku tím, že přecení své síly i schopnosti a snaží se psa vycvičit sám doma. I ti nejlepší kynologové alespoň občas potřebují, aby jejich výkon někdo zhodnotil zvenčí a upozornil je na chyby, které sami nemohou vidět. Nejčastějším problémem je pak nedostatek motivace psa, přetěžování při výcviku a také netrpělivost psovoda.

„Z vlastní zkušenosti vím, že pes dokáže vymyslet spoustu překvapení. Jeden z nedávných kousků toho mého byl, že si na povel na dálku 'lehni' lehl, ale na záda," směje se Marta Nobarová, a pokračuje: „I v takovém případě musí ale psovod zůstat klidný a trpělivě se psem správné provedení cviku znovu a znovu nacvičit."

Zkoušky, závody a tituly

Motivací k výcviku obedience pro majitele psa není jen radost z toho, co se pes naučí, ale také možnost skládat s ním zkoušky a poměřovat se na závodech s ostatními. V obedience jsou čtyři stupně zkoušek.

OB-Z je základní pro úplné začátečníky. Další mají označení OB1 až OB3 podle obtížnosti. Mistrovství světa se vždy pořádají podle pravidel zkoušky OB3, v mistrovství ČR se startuje ve všech třídách. Nejvyšším závodem je samozřejmě Mistrovství světa, tam klub Obedience CZ vysílá pravidelně své týmy. V prvním kole závodí všichni závodníci. Do finále pak postupuje nejlepších 20.

Je velkou výhodou, když pes ovládá přesnost, která je vyžadována u zkoušek obedience. Tu pak může využít i u jiných kynologických zkoušek. Cvičení obedience není jen o jednotlivci, ale o celé skupině psů, kteří v ní cvičí společně, a přitom je psovodi nemají na vodítko, takže je neovládají přímo. Váš pes se díky tomu může naučit klidu, přestane vnímat ostatní psy a koncentruje se jen na vás a na váš společný výkon.

Roman Mašín/kráceno

Z HLUBOKÉ AŽ DO COMPOSTELY

Město Hluboká se stalo jedním z míst na jihočeské trase poutní cesty do Santiaga de Compostela. Spolku Ulteia, který je otevřeným sdružením přátel svatojakubské poutní cesty, společně s Klubem turistů, pomáhá s propagací v jižních Čechách Marcel Goetz. Právě on přinesl do infocentra na Hluboké razítka, které si poutníci mohou natisknout do tak zvaného Credencialu. Jedná se o malou knížečku, do které poutník dostává razítka a je pro většinu poutníků základním upomínkovým předmětem z pouti, který připomíná jednotlivé etapy cesty. Credencial je průkaz poutníka, který vám například zajistí nocleh v poutnických ubytovnách. Český credencial je k zakoupení ve vybraných obchodech

Razítka mohou použít poutníci procházející jihočeskou trasou. Její délka je 213 km. Cestou najdou tři kostely sv. Jakuba, Karlův Hrádek, zámek Hluboká a další krásná místa. Městské památkové rezervace Tábor, Bechyně, České Budějovice a Český Krumlov... Jihočeská cesta končí na hranicích s Rakouskem, odkud pokračuje přes Pasov směrem do Santiaga...

KUDY PROCHÁZÍ SVATOJAKUBSKÁ CESTA V NEJBLIŽŠÍM OKOLÍ?

... Za Purkarcem vejdemo po červené značce do vltavských lesů. Tam nalezneme zříceninu Karlova hrádku, který založil Karel IV. a která je v dnešní době dovybavena poutnickou budkou s razítkem. Od ní již cesta vede vltavským údolím po asfaltové cyklostezce až k Hluboké, před kterou nás čeká mírné stoupání. Poutnická cesta vede skrze zámecký park a světoznámý zámek nabízí několik prohlídkových tras. Potěší nás i možnost se osvěžit v místním pivovaru. Za Hlubokou vede cesta nádhernou dubovou alejí, poté mezi rybníky a poli až do Bavorovic s nádherně zdobenými průčelími místních stavení. Stále podél řeky se jde dál do Českého Vrbného, značení s mušlí a cyklostezka nás zavede na Sokolský ostrov a ke slepému rameni Malše. Odtud pak ulicí Hroznovou vejdemo do historického jádra Českých Budějovic a ulicí Krajinskou až na náměstí Přemysla Otakara II.

SVATOJAKUBSKÁ CESTA NEBO CESTA SVATÉHO JAKUBA

Tomáš Jirsa, starosta města Hluboké, Marcel Goetz, Jižní Čechy pohádkové a Tomáš Polanský, ředitel destiční společnosti Českobudějovicko - Hlubocko z. s. vyzkoušeli poprvé razítka v Infocentru na Hluboké.

života údajně kázal i v Hispánii. Po své mučednické smrti, patrně r. 44, byl pohřben v Jeruzalémě, ale později byly jeho ostatky – dle různých legend v různých dobách a různými způsoby – přeneseny do Španělska a konečně pohřbeny na tehdy pustém místě dnešního Santiaga. Místo bylo poté na několik staletí ztraceno, až byl hrob s pravděpodobnými ostatky sv. Jakuba znovu nalezen 25. července roku 813 (v dataci se ovšem prameny různí), kdy na něj podle legendy ukázaly jasně zářící hvězdy (proto název Santiago de Compostela, tj. „sv. Jakub v hvězdném poli“). Na místě Jakubova hrobu byl nejprve vystavěn prostý jednolodní kostel, jenž se poměrně brzy stal poutním místem (hrob z římské doby krytý mramorovou deskou i stavba nad ním jsou archeologicky doložené), a kolem něj vyrostlo město. Se vzrůstajícím významem byl kostel několikrát přestavován, poté byl při nájezdu Maurů v roce 997 zničen a v letech 1075–1150 byla na jeho místě vystavěna současná trojlodní bazilika.

První doložená pouť do Compostely se uskutečnila roku 951 a vykonal ji francouzský biskup z Le Puy. Podél cesty byly postupně vztyčovány orientační kameny, kamenné kříže, boží muka a upravovány studánky. Vznikla radiální síť 12 poutních cest, vedoucích z Itálie, Francie i Portugalska. Dále při ní byly zřizovány kaple, kostely a kláštery, poskytující poutníkům azyl.

První manuál pro putující pochází již z 12. století, kdy jej pravděpodobně sepsal Aymeric Picaud, papežův sekretář, pod názvem Liber Sancti Jacobi. Rukopis obsahuje kázání, zprávy o zákracích a liturgické texty spojené s osobou svatého Jakuba. Dále se zde nacházejí také popis trasy, umělecká díla, která lze po cestě spatřit, a zvyky místních obyvatel.

Symbolem dlouhotrvající poutě se již ve středověku stala mušle hřebenatky, ať již skutečná, nebo vyobrazená na poutním odznaku, někdy prořatá dvěma poutnickými holemi, dále nádoba na vodu vyrobená z tykve, klobouk se širokou krempou proti slunci, pláštěnka se širokým límcem a poutní hůl z větve, s vyřezaným prstencem a kuličkou na konci rukojeti. Od roku 1987 je platný systém značení pomocí směrových značek se symbolem svatojakubské mušle a žlutých šipek.

(španělsky Camino de Santiago) je název historické sítě dvanácti poutních cest, které vedou ke hrobu svatého Jakuba Staršího v katedrále v Santiagu de Compostela ve španělské Galicii. Trasy jsou značené moderním turistickým značením a většinou procházejí historickými poutními směry.

V tamější katedrále jsou podle legendární i písemně zaznamenané tradice uloženy ostatky svatého Jakuba, Kristova učedníka, jenž za svého

Současné poutnictví

Zájem o svatojakubskou pouť začal prudce vzrůstat od konce 80. let 20. století, k čemuž přispěla pouť papeže Jana Pavla II. v r. 1982 a následně i fakt, že roku 1993 byla svatojakubská cesta zapsána na seznam světového dědictví UNESCO a její nové značení bylo podpořeno grantem Evropské unie. Kancelář poutníků v Santiagu de Compostela vede podrobné statistiky o poutnících, kteří dorazí do města.

Ubytování

Ve Španělsku, Portugalsku a ve Francii jsou odedávna zřízeny ubytovny pro poutníky, většinou noclehárny o 8 –

30 postelích/palاندách, se sprchou, někdy s kuchyňkou a prádelnou. Poskytují nocleh pro oficiální poutníky mající poutní knížku s aktuálními daty a razítky, tzv. credencial. Ve Francii se tyto ubytovny nazývají nejčastěji „auberge“, ve Španělsku „albergue“, „refugio“, případně „bombeiros“ v případě, že je provozují hasiči. V Portugalsku „alberge“. Většinou stojí ubytování od 5 do 10 € za noc, některé z nich jsou soukromé a provozované za dobrovolný příspěvek. Většina ubytoven poskytuje přespaní pouze na jednu noc a je otevřena jen do 8 nebo do 9 hodin ráno, odpoledne lze přijít po 13. hodině. Rozdělují se na obecní, církevní a soukromé. Obecní bývají velmi levné, církevních je velmi málo a jsou většinou za dobrovolný příspěvek, soukromé jsou komfortní a stojí od 10 do 20 €. Kvalita ubytoven bývá úměrná ceně, ale není to pravidlo. V Galicii patří většina ubytoven kraji nebo městu, s konstantní cenou 6 €. Nemívají povlečení ani deky, proto si většina poutníků nosí vlastní spací pytel.

Cesty a značení

Ve Španělsku, Portugalsku, Francii, Německu a Itálii trasy svatojakubské pouti většinou kopírují historické cesty (obcházejí pochopitelně průmyslové zóny a dálnice), jsou značeny symbolem mušle a žlutou šipkou, posledních 100 km je v pravidelných vzdálenostech značeno také kamenným či betonovým patníkem s mušlí na keramické dlaždici a se štítkem, na němž je číselný údaj – počet kilometrů a metrů do cíle.

Česká trasa a její větve

Na českém území se původní ustálenou trasu v celé délce nepodařilo zjistit, ačkoliv i odtud ve středověku poutníci putovali. Přibližně ji vytyčují kostely zasvěcené svatému Jakubovi. Jistý bod býval v Praze a od poloviny 13. století jej vyznačuje chrám sv. Jakuba kláštera minoritů na Starém Městě. Obdobně při hlavní zemské stezce se výchozím místem staly kostely sv. Jakuba v Jihlavě a v Brně.

Klub českých turistů vyznačil českou cestu ve dvou větvích, severní a jižní. První český úsek byl k mezinárodní cestě slavnostně připojen 15. června 2003.

Severní větev je značena od zbraslavského kláštera v Praze přes Karlštejn, Plasy, Stříbro a Kladruby k hraničnímu přechodu Železná a dále na Norimberk a Rothenburg ob der Tauber, kde navazuje Francká svatojakubská cesta.

Jižní větev od Karlštejna pokračuje přes Mníšek pod Brdy, Dobříš, Příbram, Nepomuk, Klatovy a Kdyni na hraniční přechod Všeruby/Eschlkam a dále po Východobavorské svatojakubské cestě směrem na Řezno.

V květnu 2017 u Zdoňova v okrese Náchod započali členové Spolku

českých svatojakubských poutníků Ulteia se značením východočeské větve Svatojakubské cesty. V Broumově se setkají trasy z polských poutních míst Křešov a Vambeřice. Východočeská trasa bude vedena přes Polici nad Metují, Ratibořice, Kuks do Hradce Králové, odkud by měla dále směřovat na Pardubice. Poté pokračuje přes Kutnou Horu do Vlašimi ke spojení s jihočeskou trasou. Jihočeská trasa odtud vede přes Louňovice pod Blaníkem, Tábor, Týn nad Vltavou, České Budějovice, Český Krumlov až na hraniční přechod Dolní Hraničná CZ/A. Zde navazuje na rakouskou cestu Jakobsweg-Böhmen-Bayern-Tirol.

V malebném lužnickém údolí za Harrachovkou narazíme na zříceninu hradu Přiběnice, řadu bývalých mlýnů, poslední dochovaný empírový řetězový most, gotický Kostel Nanebevzetí Panny Marie či zříceninu hradu Dobronice a samozřejmě na město Bechyně s krásným dominikánským klášterem, synagogou (dnes muzeum turistiky) a úchvatným renesančním zámekem tyčícím se na skalách nad řekou. V Kolodějích nad Lužnicí se můžeme obdivovat baroknímu zámku Mitrowicz a navštívit židovský hřbitov. V Týně nás již netrpělivě očekává kostel sv. Jakuba.

Vydáme se proti proudu Vltavy. Vedle nádrže Hněvkovice ve městečku Purkarec stále stojí gotický kostel sv. Jiří, přestože větší část městečka zmizela ve vodách přehrady. O kousek dál v lesích na ostrohu nad Vltavou se ukrývá zřícenina Karlova hrádku, který nechal vybudovat Karel IV. Vltavské údolí a lesy nás provází až k Hluboké nad Vltavou, kde se nachází světoznámý zámek v novogotickém stylu. Krajina se pak rozlije do nížiny a vedle rybníků a políček zde stojí vesnická památková zóna Bavorovice, která pěkně ilustruje jihočeské selské baroko.

V Českém Vrbném se napojíme na cyklostezku, která nás dovede kolem řeky k historickému jádru Českých Budějovic, obehnaného Mlýnskou stokou, Malší a pozůstatky městského opevnění s řadou bran a věží. V samotném středu nalezneme čtvercové náměstí Přemysla Otakara II s radnicí a Samsonovou kašnou, odkud se naskýtá krásný pohled na dominantu města, Černou věž.

Z centra Budějovic nás směrem jihozápadním vyvede cyklostezka, která vede kolem Vltavy až k Boršovskému nádraží, odkud se přes most dostaneme ke gotickému kostelu sv. Jakuba. Po trase se zanoříme do údolí Vltavy a doputujeme k poloostrovu s malebnou zříceninou hradu Dívčího Kamene.

Následující řeku z povzdálí dojdeme k významnému klášteru Zlatá Koruna. Odtud dojdeme k rozcestníku Pod Granátníkem a po neznámé cestě na Nový Dvůr a ke Krumlovu, do kterého vejdem skrze historickou Budějovickou bránu. Dále projdeme kolem Trojklašteří, skrze zámecký areál a nádvoří, kolem zámeckých zahrad.

Za Krumlovem nás očekává malebná šumavská vrchovina. Ve Slavkově si můžeme odpočinout ve stínu kostela sv. Bartoloměje a tvrze. V obci Světlík pak nalezneme poslední kostel sv. Jakuba na české části cesty.

Pak již nás očekává Lipno s Frymburkem a kostelem sv. Bartoloměje, odkud můžeme od dubna do listopadu využít přívozu do Frýdavy. Mezi šumavskými kopci se pak schovává horská vesnice Svatý Tomáš s poutní kaplí Božího těla a nedaleko ležící zřícenina našeho nejvýše položeného hradu Vítkův Kámen. Odtud se propletme skrze lesy až na hraniční přechod a dále směrem na Pasov a pak už je to nedaleko... Španělsko a Santiago de Compostela nás netrpělivě očekává...

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Dvacátá druhá výstavní sezóna galerie nabízí tyto zajímavé výstavy. Rezervujte si čas na návštěvu naší galerie, rádi Vás uvidíme jak na vernisážích, tak kdykoliv během trvání výstav.

Vernisáže se konají vždy v sobotu.

- 25. 6. 2022 – Chiavistelli Cecilia – Strípky času (do 21. 7. 2022)
- 23. 7. 2022 – Jiří Šalamoun – Všechno (do 18. 8. 2022)
- 20. 8. 2022 – Josef Lorenc – plastiky (do 15. 9. 2022)
- 17. 9. 2022 – Marie Hanušová – 80, Kolektivní výstava k životnímu jubileu Marie Hanušové (do 30. 10. 2022)

NĚCO O SVATÝCH – KONSTANTINU /CYRILU/ A METODĚJI

Každoročně si 5. července připomínáme památku a dílo soluňských bratrů, jmenovaných slovanskými věrozvěsty. Pokusím se zmínit některé málo prezentované údaje. Především uvedené datum svátku 5. července nemá k oběma svatým žádný vztah! Pravoslavná církev si připomíná jejich úmrtí – Konstantin 14. 2. 869, Metoděj 6. 4. 885, a památku slaví 24. května. U nás se tento svátek slavil 9. března. Ale od roku 1862 katolický kardinál Fürstenberg, aby oslavil husitskou tradici upálení Mistra Jana Husa, přesunul svátek věrozvěstů na předvečer výročí Husova upálení.

Oficiálně se cyrilometodějský svátek označuje „Den slovanských věrozvěstů.“ Vzniká důraz na slovo „věrozvěstů“, s opomíjením určení „slovanských.“ Není málo občanů s myšlenkou, že v době jejich příchodu na Velkou Moravu v roce 863, jsme byli pohané! Vědecky je zjištěno, že

křesťanství se k velkomoravským vládcům dostalo již v osmém století ze západu. Bratři přišli, na žádost velkomoravského knížete Rostislava, do země již pokřtěné.

Ale jejich význam a dílo byl jiný – přinesli nové slovanské písmo Hlaholici, zavedli slovanské bohoslužby. Texty Bible /které spolu přeložili/, předávali lidu v jeho rodné řeči. Dokázali také, že papež v roce 869 povolil užívat slovanskou liturgii a staroslověňštinu jako bohoslužebný jazyk! Ukázali, jak je důležité rozvíjet vzdělanost v mateřském jazyce, že slovo boží musí lidi spojoval, nikoli Slované stavět proti národům Západu.

Dodám, že tradice staroslovanské liturgie se ještě v Čechách ozvala ve slovanském klášteře založeném svatým Prokopem na Sázavě /rok 1032/. Posledním pokusem bylo zřízení pražského kláštera Na Slovanech římským a českým králem Karlem IV., roku 1347. Jeho součástí byl i kostel zasvěcený Cyrilu a Metoději. Přes velký kulturní přínos zmíněných duchovních středisek pro Čechy, neubránily se dlouhodobému tlaku katolické církve, a zanikly. Proto, podle mého názoru, jako pokání, pořádá v nové době římskokatolická církev monstrózní oslavy na Velehradě k počtě svatých slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje.

Poznámky: Konstantin v závěru života zůstal v římském klášteře, kde dostal jméno Cyril, a kde také roku 869. zemřel. V roce 1931 byly na Radhošti /1129 n. n. m. odhaleny sochy Radegasta a Cyrila a Metoděje. Autorem byl akademický sochař Albin Polášek, frenštátský rodák žijící v Americe.

V roce 2013 k 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů na Velkou Moravu, konference UNESCO v Paříži prohlásila Cyrilometodějské jubileum za Světové výročí!

František Kvapil

VÍTKOVCI A ČESKÉ KRÁLOVSTVÍ

Záviš z Falkenštejna – mocenský protihráč českých králů Přemysla Otakara II. i Václava II., Vilém z Landštejna – rádce římského císaře a českého krále Karla IV., Oldřich II. z Rožmberka – politický protivník nejprve zemského správce a posléze českého krále Jiřího z Poděbrad, Jáchym z Hradce – diplomat ve službách římských císařů a českých králů Ferdinanda I. a Maxmiliána II., Vilém Vok z Rožmberka – nejvyšší purkrabí Českého království a uchazeč o polský královský trůn, Zachariáš z Hradce – moravský zemský hejtman, Petr Vok z Rožmberka – čelný stavovský politik a nejvýznamnější bibliofil české renesance... Tito i další významní muži erbu vizuálně odlišné růže byli často přítomni v blízkosti panovníka, spojovala je příslušnost k nejvyšší společenské vrstvě stavovské společnosti a svým postojem, vychýleným ve prospěch či naopak v rozhodnou opozici vůči králi, ovlivňovali mocenskou rovnováhu v zemích Koruny české. Pomyslným svorníkem jejich společného původu byl Vítek z Prčice – zakladatel dynastie Vítkovců. O jednotlivých rodových liniích počínaje Rožmberky, přes pány z Hradce, z Landštejna, z Krumlova, ze Stráže až po pány z Ústí, bylo již napsáno mnohé – vydáním publikace Vítkovci a České království v májových dnech roku 2022 byla tato tematika obohacena knihou o Vítkovi z Prčice, jeho přímých potomcích a tudíž období počátků pánů z Růže.

Autor knihy sice není historik, ale k přípravě svého projektu přistoupil badatelsky poctivě. Vesrovnání s některými laickými „autory“ neváhal aktivně spolupracovat s archiváři i kastelány a proto se vyvaroval faktografických chyb. Výsledkem jeho desetiletého úsilí je publikace středně velkého rozsahu, obsahující ve výběru fotografické a kresebné reprodukce listin, uměleckých děl a hmotových rekonstrukcí hradních sídel Vítkovců. Základ textu tvoří kapitola o Vítkovi z Prčice – praotci dynastie. Autor obsáhle popisuje jeho osudy a pro celkovou přehlednost v genealogických vazbách Vítkových potomků volí schéma chronologicky navazujících textových medailonů věnovaných jednotlivým pánům z Růže (týká se hlavních i vedlejších rodových linií, popř. družiníků ve službách jejich členů). Prostřednictvím

kompaktní textové matérie evokuje čtenářovu přítomnost s Vítkovci na královském dvoře v období středověku (např. Vilém z Landštejna – rádce římského císaře a českého krále Karla IV.) i renesance (např. Jáchym z Hradce – nejvyšší kancléř či Vilém Vok z Rožmberka – nejvyšší purkrabí Českého království) nebo v mikrosvětě jejich hradních a zámeckých sídel, jimž je v knize věnována tematická kapitola. Autor dále reflektuje sociální i mocenské vztahy mezi představiteli rodů erbu růže a souvislosti s jejich postupným vymíráním až k smrti Petra Voka z Rožmberka v roce 1611, kdy se dějinná úloha Vítkovců významově uzavřela.

Publikace obsahuje mnoho datových údajů i faktů o dobových, společenských, politických a ekonomických realitách. Lze odhalit i několik nepřesností – heslo Ora et Labora (Modli se a pracuj) bylo devízou církevního řádu benediktinů, nikoliv cisterciáků, jedním z kandidátů na český královský trůn v roce 1526 nebyl bavorský král, ale vévoda (z rodu Wittelsbachů – v té době bylo Bavorsko vévodstvím), proslulý finančník 16. století se jmenoval Bohuslav Malovec z Malovic (v textu je uvedeno křestní jméno Gotlob?!), Václav Sviták ze Skalce (+ 1612), původem z jedné z vedlejších rodových linií pánů z Landštejna, nebyl c. k. císařským radou (úřední zkratka byla používána až po rakousko-uherském vyrovnání v roce 1867).

Publikace Vítkovci a České království doplňuje poznání o zakladateli, jeho potomcích i dalších příslušnících významné panské dynastie a zemi, ve které žili. Vznikala velkým úsilím, srdcem a pokorou Petra Kroužila, který jejím napsáním vyjadřuje lásku k vlasti a dějinám. Se zásadním sdělením knihy lze polemizovat – z pohledu období středověku i raného novověku Vítkovci nebyli příslušníky českého národa, ale spíše náleželi do okruhu českého etnika ve smyslu zemském, ovšem na mimořádném dějinném významu pánů z Růže to nic nemění.

Petr Kroužil: Vítkovci a České království – ISBN 978-80-7608-021-8, 200 str., 1. vyd., Nakladatelství Epika, Jindřichův Hradec, 2022

Autor textu: Stanislav Vaněk

THEODOR PIŠTĚK | SENZAČNÍ REALISMUS

Theodor Pištěk se do Alšovy jihočeské galerie vrací po 29 letech. Tehdejší výstava se zapsala do paměti mnoha návštěvníků. Mnozí si vybaví, že tehdy byl na obálce obraz *Ecce Homo* – i toto dílo návštěvníci v AJG znovu uvidí. Výstavu připravovala galerie dlouho a kvůli covidovým omezením nakonec její termín vyšel na letošní rok, ovšem díky tomuto posunu můžeme připomenout i autorovo významné jubileum, Pištěkovy 90. narozeniny.

Poprvé se malíř Theodor Pištěk objevil společně s americkými a evropskými hyper-, foto- či jinými realisty 60. a 70. let na široce koncipované výstavě *East of Eden* v Ludwigově muzeu v Budapešti. Nyní se ke svébytné Pištěkově realistické prezentaci s lehkými přesahy k jeho evropským a americkým druhům odhodlala Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou.

Umění vidět a vnímat
Alšova jihočeská galerie

TVARÝ, BARVY, POHODLÍ / NÁBYTEK JITONA

Kurátor výstavy Ladislav Zikmund – Lender.

Nová výstava, kterou pro své návštěvníky připravila Alšova jihočeská galerie v budově Wortnerova domu, představuje někdejší jihočeské nábytkářské impérium – firmu Jitona. Navazuje na podobné výstavy v Chebu a Soběslavi, je ovšem doplněná řadou nových exponátů. Představuje zde jak sériovou produkci z let 1959 – 1989, tak vybavování jednotlivých architektonických zakázek, jako byly hlavně veřejné, kulturní a vládní stavby. Získali jsme pro výstavu i zcela výjimečné kusy, například experimentální sedací soupravu *Styr*, která umožňovala s pouhými třemi prvky složit desítky různých variant nábytku.

České Budějovice hostí výstavu záměrně. Několik desetiletí se zde nacházelo vývojové a návrhářské centrum Jitony, v němž působili přední designéři, např. Hubert Nepožitek, Bohumil Landsman, František Filec, Antonín Škoda, Vladimír Štekla či Karel Musil. Jitona byla jedním z největších producentů nábytku v Československu a na rozdíl od jiných výrobců zahrnovala sortiment pro vybavení celého bytu i kanceláře. Vyráběla sedací

Samotný Theodor Pištěk je na tomto výstavním projektu představen výhradně svými realistickými pracemi, a to v pokud možno komplexním přehledu jeho nejznámějších a ikonických děl. Ta vznikala zejména od počátku 70. let 20. století do první poloviny následné dekády, malíř se však ke svému svébytnému realismu průběžně, a nutno říci i výjimečně, vracel až do nedávné doby.

Postavení Theodora Pištěka na české umělecké scéně je bezprecedentní a zcela mimořádné a opírá se zejména o malířovu specifickou realistickou epochu, rozvíjenou od počátku 70. let. Krátkou, ale intenzivní periodu světového foto- či hyperrealismu obohatil bezesporu o komplikovaný, ale divácky účinný narativ vrstvení příběhu za malbou, a to ve vztahu k dějinám malířství jako takovým, stejně jako k aktuálním společenským i filozofickým tendencím. „V kontextu Pištěkovy tvorby je tedy navýsost napínavé srovnání jeho přístupu jednak s americkými hyperrealisty, jednak s tendencemi evropského malířství, které z realismu vycházelo. Zejména práce Jacquese Monoryho či Gerharda Richtera, který je stejný ročník narození jako Theodor Pištěk,“ vysvětluje kurátor výstavy Martin Dostál. Několik prací, zapůjčených z Ludwigových muzeí ve Vídni, Budapešti a Koblenzi, a také ze dvou českých sbírek, umožňuje srovnání jednotlivých uměleckých strategií a dokazuje, že Pištěkovo dílo je integrální součástí světového uměleckého dění dané epochy a realistických stylů.

Theodor Pištěk je držitelem řady prestižních ocenění, za kostýmní návrhy k filmu Miloše Formana *Amadeus* (1984) obdržel cenu americké filmové akademie Oscar. Za kostýmy k filmu *Valmont* (1989) stejného režiséra obdržel nejvyšší francouzskou filmovou cenu César. Po zvolení Václava Havla prezidentem navrhl uniformy Hradní stráže. V roce 1990 inicioval založení Ceny Jindřicha Chalupického, jako spoluzakladatele oslovil také prezidenta Václava Havla a výtvarníka a básníka Jiřího Koláře. V roce 1993 se uskutečnila jeho rozsáhlá výstava v Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou, roku 1997 pak v Galerii hlavního města Prahy v Městské knihovně. Za dlouhodobý umělecký přínos v oblasti kinematografie obdržel v roce 2004 cenu Český lev.

Zastoupení autoři: Theodor Pištěk, Richard Estes, Gottfried Helnwein, Gérard Gasiorowski, Jacques Monory, Gerhard Richter.

výstava bude pro návštěvníky otevřena od 26. 6. do 30. 10. 2022.

Červen – říjen 9:00 – 18:00.

Zámecká jízdárna, Hluboká nad Vltavou 144.

nábytek, vybavení obývacích pokojů, z nichž asi nejvýznamnější byly sestavy *U 300* a *Rubín*, z kuchyní se proslavila hlavně *ASTA* či pozdější *Alpina*. Tyto ukázky budou na výstavě zastoupeny spolu s rozmanitými tvarovými variacemi sériově vyráběných židlí a křesel ze všech poválečných desetiletí.

Výstava je koncipována přímo pro prostory Wortnerova domu a díky projektu z architektonického ateliéru *ROHÁČ STRATIL* se celý prostor proměnil v designový svět relativně nedávné minulosti. Expozice je unikátní a v této podobě nepřenosná. Realizační tým doplňuje umělkyně Markéta Othová, která velmi citlivým způsobem zpracovala vizuál výstavy. Součástí výstavy jsou i ukázky experimentálních návrhů, které se nakonec nedostaly do výroby, stejně jako výběr z bohatého archivu Jitony a originální propagační grafiky.

Výstava je láková nejen pro pamětníky nebo milovníky designu, ale je vhodná rovněž pro děti a školy. Edukační oddělení AJG připravilo kreativní koutek, kde si děti mohou zahrát na architekty a pokusit se sestavit z navrženého nábytku například kuchyni do paneláku, nebo obývací pokoj.

Výstava bude pro návštěvníky otevřena do 1. ledna 2023.

Otevřeno denně: červen – říjen 10:00 – 18:00 | listopad – leden 9:00 – 17:00
Wortnerův dům | U Černé věže 22 | České Budějovice
www.ajg.cz

S JIHOČESKÝMI CYKLOBUSY DS CYKLOTRANS PO JIŽNÍCH ČECHÁCH A ŠUMAVĚ

V sobotu 18. června 2022 vyjedou opět po roce na své pravidelné trasy jihočeské cyklobusy, díky kterým se cyklisté i pěší turisté bez aut a dlouhých přejezdů po silnicích dostanou do nejatraktivnějších míst Jihočeského kraje. Od června na pěti, o hlavních prázdninách na sedmi speciálně vybraných autobusových linkách, nasadí jihočeský dopravce GW BUS, a. s. autobusy s cyklovleky. Kvilda, Lipensko, Novohradské hory, Třeboňsko, Česká Kanada, Orlík to jsou jen některé z cílových zastávek CYKLOTRANSu. Dopravní systém CYKLOTRANS patří mezi klíčové prvky turistické infrastruktury na jihu České republiky. Projekt spolehlivě funguje už dvacet let a zvyklí si na něj desítky tisíc cestujících, kteří přijíždějí na jih Čech za pěší a cykloturistikou.

Systém cyklobusů je v roce 2022 opět rozšířen o další linky ostatních smluvních dopravců Jihočeského kraje. Síť těchto linek poskytuje

svobodnou volbu cestování. Můžete se z konečné stanice vrátit domů po vlastní ose nebo relaxovat v nedotčené přírodě a využít večerních spojů. Nemusíte se vracet ke svému zaparkovanému autu a můžete tak strávit příjemné dny na kole.

Jízdné pro osoby se na výše uvedených linkách řídí běžným tarifem, tj. vzdáleností dle jízdního řádu mezi nástupní a výstupní zastávkou. Jízdní kolo je přepravováno za 25 Kč v jednom spoji či za 40 Kč na celý den bez ohledu na přepravovanou vzdálenost a počet využitých spojů.

K přepravě jsou přijímána všechna jízdní kola, ze kterých musí být odstraněny před nakládkou všechny odnímatelné součásti (brašny apod.). Elektrokola jsou přepravována, pouze pokud lze snadno demontovat baterii nebo pokud je její uložení vhodné pro přepravu na cyklovleku.

Rezervace cesty předem není možná.

ŽLUTÁ LINKA

187 České Budějovice - Týn n.Vlt. - Písek - Orlík n.Vlt.

1	3	spoj. č.		2	4
54	54	km		54	54
7:55		0	od		19:55
8:10		12			19:33
8:20		21			19:24
8:25		24			19:20
8:28		26			19:16
8:33		30			19:11
8:38		34			19:05
8:50		39			19:00
9:00		46			18:47
9:12		57			18:35
9:35			př		18:15
---	---	71	--	---	---
9:40			od		18:10
9:52		80			17:58
10:00		86			17:50
<	14:00	89		13:50	<
10:05		89			17:45
10:10	14:05	94		13:43	17:38
10:15	14:10	98		13:38	17:33
10:18	14:13	100		13:35	17:30
10:21	14:16	102		13:32	17:27
10:25	14:20	103		13:30	17:25

54 jede v sobotu, neděli a státní svátek od 18.6. do 25.9.2022

x zastávka na znamení, nebo požádání

V roce 2022 je linka mezi Týnem nad Vltavou a Pískem vedena po náhradní trase mimo Albrechtice n.Vlt., z důvodu uzavírky sil.II/159 v Albrechticích nad Vltavou

UMĚNÍ VE MĚSTĚ 2022 ČESKÉ BUDĚJOVICE

1. ČERVEN 2022 – 30. ZÁŘÍ 2022

Výstava soch, která se stala v Budějovicích již tradicí. Je oslavou sochařství a práce s formou a materiálem. Nese v sobě prvky konceptů či příběhů, které vypráví prostřednictvím zajímavých objektů a soch.

Přehlídka monumentálního sochařství v Českých Budějovicích bude i letos oslavou sochařství a kreativity a zajímavým zpestřením letních dnů ve městě. Výstavu Umění ve městě 2022 pořádá statutární město České Budějovice a Umění ve městě z. s. v spolupráci s Jihočeským krajem,

Veselím nad Lužnicí, Hlubokou nad Vltavou, Lipno Servisem a Týnem nad Vltavou.

Umění ve městě je sochařská výstava, která obohacuje, doplňuje nebo ozvláštňuje historické centrum Českých Budějovic. Město a parky se stávají galerií pod širým nebem a umění tak přichází za divákem do jeho přirozeného prostoru a nikoliv divák za uměním, jak se to odehrává v galeriích. A to je hlavní přínosem výstavy ve veřejném prostoru. V každém případě přináší důvod k zamyšlení a především trochu jiný pohled na svět kolem nás.

Zdroj: <https://www.kudyznudy.cz/akce/umeni-ve-meste>

Divadelní spolek KŘÍŽŽáci
uvádí

MULTIŽÁNROVÉ HUDEBNÍ HRÁD(T)KOVÁNÍ

Vystoupí

PAVEL VOKŮRKA A B QUINTETT I DECHOVKA
TOM VERN I ALTERNATIVE FOLK
ELIŠKA STREJCOVÁ I FOLK, POP
KAPELA KLÍDEK I BLUEGRASS

16. 7. 2022 | 14:00 - 19:00
Karlův Hrádek

PROJEKT HRÁD(T)KOVÁNÍ JE PODPŮŘEN
MĚSTEM HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
A Z PROGRAMOVÉ DOTACE JČK

 www.krizzaci.cz

Alenka v říši divů

Alta
Kulturní společnost z.s.

13., 14., 15., 20. a 21. červenec 2022 ve 19⁰⁰
17., 18., 19., 24. a 25. srpen 2022 ve 19⁰⁰

v kulturním centru Panorama
v Hluboké nad Vltavou

Předprodej vstupenek
www.cbsystem.cz, www.ks-alta.cz
Telefonicky od 10 do 17 na **702 576 671**

66. ročník
Hudební festival Hluboká
29. 7. – 15. 9. 2022

4TET 29. 7.	Robert Křesťan & Druhá třída 5. 8.	Dasha 12. 8.
Jana Boušková & Václav Vydra 26. 8.	„Onu“ Vím & Jazz 3. 9.	Bratři Ebenové 24. 9.

Partnerské festivaly:

Podporitelé a poskytovatelé: KC Panorama, CB System, AJG www.hudebnifestivalhluboka.cz

Memoriál Lenky Tekalové PARAPADDLE BOARDING POHÁR MĚSTA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 24. 9. 2022 Hluboká nad Vltavou	aktivně av s rozikem AKCE 2022	PARATENIS POHÁR MĚSTA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 22.-24. 7. 2022 Hluboká nad Vltavou
PARA BASKETBAL POHÁR MĚSTA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 27. 8. 2022 Hluboká nad Vltavou	PARA PADDLE BOARDING MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY 20. 8. 2022 vodní nádrž Jesenice, Cheb	PARA CYKLISTIKA POHÁR MĚSTA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 23. 7. 2022 Hluboká nad Vltavou

Sinfonie agentura

Zámecké Letní kino

PÁTEK 22. ČERVENCE 2022
od 21.00 hodin

PYŠNÁ PRINCEZNA

Přijďte si užít pohádkovou klasiku na nádvoří zámku Hluboká.

VSTUPNÉ 50 Kč. PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V KC PANORAMA,
na webu www.kcpanorama.cz nebo v případě volných kapacit
1/2 hodiny před začátkem u vstupu do zámku.

CYKLO-SERVIS

Zdeněk Fuka
Tel. 603567291

- Příprava jízdních kol na sezónu
- Vyčištění, promazání, seřízení
- Opravy a výměny komponentů
- Odvoz i dovoz kol z Vašeho domova

Léto s Jihočeským divadlem 2022

Zámek Blatná, Zámek Nové Hradky,
obce Jankov a Holašovice, město Volyně,
Statutární město České Budějovice

Srpen

9. út **Maryša: Příběh vraha** / folklórní doku-drama / České Budějovice – Žižkárna / 20.00 / 15+
10. st **Maryša: Příběh vraha** / folklórní doku-drama / České Budějovice – Žižkárna / 20.00 / 15+
11. čt **Best of pohádkový Džubox** / oblíbené pohádky světa v loutkových klipech
Rekreační park Volyně / 15.00
Maryša: Příběh vraha / folklórní doku-drama / Volyně – u Kaple Anděla Strážce / 20.00
12. pá **Best of pohádkový Džubox** / oblíbené pohádky světa v loutkových klipech
Zámek Blatná / 15.00
13. so **Karkulka vrací úder** / trochu jiná pohádka / Zámek Blatná / 15.00 / 17.00 / 6+
19. pá **Prodaná nevěsta** / komická opera / náves obce Holašovice / 19.00
20. so **Prodaná nevěsta** / komická opera / náves obce Holašovice / 17.00
26. pá **HÄNDEL!** / Velkolepý koncert s ohňostrojem / Zámek Blatná / 20.30
27. so **HÄNDEL!** / Velkolepý koncert s ohňostrojem / Zámek Blatná / 20.30

Září

2. pá Zavolejte Jeevese / komedie / zámek Nové Hradky – MBÚ AV ČR / 20.30
3. so Zavolejte Jeevese / komedie / zámek Nové Hradky – MBÚ AV ČR / 20.30

Hrajeme pod širým nebem

Vstupenky v prodeji: Jihočeské divadlo, CB Systém, GoOut.

Projekt vznikl ve spolupráci se zámky Blatná, Nové Hradky,
s městy České Budějovice, Volyně, s obcemi Jankov a Holašovice.

Sledujte nás na:

Informace: www.jihoceskedivadlo.cz

Uvádíme v rámci projektu Jihočeské divadlo venkovu.

Generální partner

SPOLEK VLTAVAN V PURKARCI OSLAVÍ

120 LET TRVÁNÍ SPOLKU,

20. srpna 2022

za účasti bratrských spolků Vltavan Praha, Davle, Štěchovice
a spolku Dělnické besedy Havlíček Řevnice.

V programu oslav je mj. zařazen slavnostní průvod, mše v kostele sv. Jiří v Purkarcí, přednáška Jiřího Svobody na téma voroplavba/šifářství
a vystoupení dechové kapely Šumavanka.

SOBOTNÍ KONCERTY

Milí spoluobčané,
i letos jsme pro Vás připravili sobotní koncerty na náměstí, čeká Vás také
již tradiční nedělní Muzika pod Lípou. Prázdninový přehled:

- 2. 7. **Präsident**
- 9. 7. **Tom Vern**
- 16. 7. **4JAZZ GUYS LOVE JAZZ (Jazz)**
- 23. 7. **Rokeři**
- 30. 7. **SUROVEC GO'S TO HLUBOKÁ (Rock –**
 Pop – Jazz)
- 6. 8. **New Rangers**
- 13. 8. **ABBA revival**
- 20. 8. **OLD STEAMBOAT JAZZ BAND**
 (Dixieland)
- 27. 8. **Kapela GLOBUS**
- 3. 9. **MARKOVIČ/SURKA QUINTET**
 (Jazz standard)

Časy koncertů:

červenec 20.00 – 21.45, srpen 19.30 – 21.15

*Příjemné kulturní léto na Hluboké
Vám přeje MÚ Hluboká nad Vltavou*

TI, CO NIC NEUMÍ, NIČÍ PRÁCI TĚCH, CO NĚCO UMÍ

Co víc dodat k posprejované kapličky u Bavorovic,
kterou si místní nechali před pár lety postavit u lesa
s výhledem k Vrbenským rybníkům. Práce výtvarníka,
který u nich v Bavorovicích má svůj ateliér.

Smutné to je, bohužel.

Inzerce

Výkup STARÝCH peřin 606 514 445.

do července

HLUBOKÁ BASEBALL & SOFTBALL CLUB Z. S.

SOKOL HLUBOKÁ V ČERVNU HOSTIL NEJVĚTŠÍ EVROPSKÝ TURNAJ DESETELETÝCH BASEBALLISTŮ SUPERCUP. PŘIJELO NA ČTYŘI STA HRÁČŮ ZE SEDMI ZEMÍ!

Od pátku do neděle se Hluboká nad Vltavou stala hlavním městem evropského žákovského baseballu. TJ Sokol Hluboká společně s Institutem pro rozvoj baseballu a Českou baseballovou asociací uspořádali 11. ročník mezinárodního SuperCupu, turnaje pro desetileté a mladší hráče.

O organizaci tak náročného turnaje se starají členové Sokola a desítky dobrovolníků. „Je to organizačně největší akce, jakou jsme kdy na Hluboké uspořádali. Přijelo k nám dvacet čtyři týmů ze sedmi zemí, to je na čtyři sta hráčů plus trenéři a jednotlivé realizační týmy, na turnaj zavítaly i stovky rodičů a fanoušků. Osmasmdesát zápasů, součástí turnaje byla i Masters, souběžná soutěž v dovednostních disciplínách jako je hod míčkem, basebalový odpal, běh kolem met a souhra vnitřního pole. Pro chlapce a děvčata, kteří začínají s baseballem, to byl velký svátek, poslední takto velký turnaj se u nás uskutečnil kvůli covidové pauze v roce 2019,“ řekl starosta TJ Sokol a šéf hlubockého baseballu David Šťastný.

Dvanáct domácích týmů si svou účast muselo vybojovat v rámci Stříbrných superpohárů, které organizovala Česká baseballová asociace, dalších dvanáct zahraničních a domácích týmů dostalo od pořadatelů tzv. divokou kartu. Týmy, v nichž hrají hráči s rokem narození 2012 - 2016 byly veřejným rozlosováním nasazeny do čtyř skupin. „Mám opravdu velkou radost, že se turnaj po dvouleté přestávce opět koná, a že můžeme být opět součástí tohoto projektu. Držely jsme všem týmům palce a měli radost ze skvělých výkonů našich mladých hráčů a hráček,“ řekl předseda ČBA Petr Ditrich.

Hrálo se ve sportovně relaxačním areálu na Hluboké na čtyřech žákovských hřištích – centrálním červeném, modrém, zeleném a žlutém. Turnaj startoval prvními nadhozy v pátek v devět hodin, vítěz finálového

zápasu byl znám v neděli odpoledne, finále začalo na centrálním hřišti ve 14. hodin.

„Je to obrovská příležitost, jak představit naše město a region a ukázat, že pro sport včetně toho mládežnického děláme na Hluboké maximum. Příležitosti uspořádat takto významnou akci si velice vážíme a držíme palce organizátorům z našeho Sokola a všem dobrovolníkům, které se na organizaci tak velké sportovní akce a vůbec na rozvoji hlubockého baseballu podílejí. Jsem rád, že se v Jihočeském kraji podařilo uspořádat akci zaměřenou vyloženě na mládežnický sport. Sám si nedokážu život bez sportu představit a je chválné, když dobrovolníci, jako jsou Sokolové z Hluboké, vedou děti k pravidelnému pohybu. Přeji malým

baseballistům hodně hitů a hlavně radost ze hry,“ uvedl starosta Hluboké nad Vltavou Tomáš Jirsa. Ze zahraničních účastníků se představily týmy z Litvy, Slovenska, Maďarska, ze španělské Catalonie, z Rakouska Vienna Wanderers a z Velké Británie londýnský London Mets.

„Systematická práce s dětmi je důležitá pro každý sport, baseball nevyjímaje. Mám vždycky velkou radost, když vidím, jak se v Extralize a vyšších soutěžích daří našim odchovancům, hráčům a hráčkám, kteří na Hluboké trénují od žáků a ze kterých naši dobrovolní trenéři dokázali vychovat špičkové baseballisty. Baseball je stále sportem srdcařů, nadšenců mezi trenéry a rodiči a takhle reprezentativní turnaj je odměnou hlavně pro ně. Věřím, že jsme organizaci turnaje a všechno, co obnáší, včetně ubytování, stravování a dopravy stovek malých hráčů, v našem týmu kolem Sokola zvládli ke spokojenosti všech a děti si z Hluboké odnesou zážitek na celý život. Děláme maximum, aby se nám podařilo zviditelnit baseball jako krásný komplexní sport, který vede k rozvoji osobnosti, město Hluboká nad Vltavou i náš Jihočeský kraj,“ dodal David Šťastný.

www.baseball.cz

SHAKIRA A PIQUÉ OZNÁMILI ROZCHOD. A PAK? FANDILI V ČESKU SVÉMU SYNOVI, KTERÝ VÁLÍ BASEBALL!

Kolumbijská zpěvačka Shakira (45) a obránce fotbalové Barceloby Gérard Piqué (35) oznámili rozchod. Pár spolu byl jedenáct let a španělská média spekulují o nevěře slavného fotbalisty, kterou zpěvačka nepřekousla.

Ač se spolu rozešli, pořád jsou milujícími rodiči svých synů Sashi (6) a Milana (9). Ostře sledovaný pár se nyní překvapivě objevil v Česku. Jejich syn Milan totiž propadl baseballu a nechyběl na mezinárodním turnaji SuperCup, který se tři dny konal ve sportovně relaxačním areálu v Hluboké nad Vltavou. Milan hrál za výběr Katalánska a podpořili ho oba rodiče.

„Myslím, že pro podporu mládežnického baseballu nemohli udělat víc. Oba byli velmi milí, skromní, a my jsme jako organizátoři samozřejmě respektovali jejich pochopitelný požadavek na soukromí bez médií a publicity. Chtěli, aby největšími hvězdami turnaje byly děti, malí baseballisté, ne jejich rodiče. Na Hluboké se jim moc líbilo, jsme rádi,

že nám pochválili náš sportovně relaxační areál a celý turnaj, kterému v závěru trochu nepřálo počasí. Hlavní ale je, že se líbil těm čtyřem stovkám malých baseballistek a baseballistů, kteří k nám na Hlubokou přijeli,“ řekl ředitel turnaje a starosta pořadající TJ Sokol Hluboká David Šťastný.

Shakira fandila v hledišti jako o závod a Piqué se ochotně fotil s malými fanoušky. Výběr Katalánska, který hrál pod hlavičkou Catalonia, patřil mezi nejúspěšnější z 24 týmů z České republiky, Slovenska, Rakouska, Německa, Maďarska, Litvy, Velké Británie a Španělska, které se na SuperCup probíjely. Měl asi vůbec nejmotivnější fanoušky a jeden z největších a nejhluchnějších fanklubů, vyhrál základní skupinu B a byl jediný, kdo v ní porazil malé baseballisty domácího Sokola Hluboká nad Vltavou.

www.super.cz

EMOTIVNÍ CHVÍLE PO VÝHŘE KATALÁNCŮ. FANDILA JIM I SHAKIRA

Hluboká nad Vltavou má za sebou opravdu velmi výjimečný víkend. Na turnaj desetitýlých baseballistů dorazila kolumbijská zpěvačka Shakira. Globální hvězda držela palce synovi Milanovi, který byl s číslem 14 součástí týmu Catalunas.

„Bydlela v hotelu Štekl, víc než o Hluboké jsme se bavili o baseballu,“ říká starosta hlubockého Sokola David Šťastný, který se populární zpěvačce stal průvodcem a také ji bránil před zájmem médií. „Chtěli jsme, aby si víkend prožila se synem, s baseballlem a v klidu.“

Shakira má na svém instagramovém účtu víc než 70 000 000 sledovatelů. Pod hlubockým zámekem, kde se natáčela pohádka Pyšná princezna (1952), se chovala velmi sympaticky. Usmívala se, nad hlavou často držela deštník. „Takové horko jsem ani nečekala,“ vyprávěla v okamžiku, kdy se teploty před sobotní bouřkou šplhaly až ke 35 stupňům.

A hlavně fandila. Synovi. Celému týmu. Hodně emotivně. Po úspěšném zákroku a vydařené akci katalánského baseballového družstva vyskakovala radostně do výšky. „Bavili jsme se o tom, že přichází baseballu na chuť,“ potvrdil David Šťastný. „Možná očekávala s Piquéem, že jejich syn bude hrát fotbal, ale my jsme rádi, že se věnuje právě baseballu.“ Teď už bývalý partner Shakiry Gerard Piqué dorazil do sportovně relaxačního areálu o den později.

Malí Katalánci obsadili čtvrté místo, domů odlétali Shakira a Piqué každý zvlášť. Už ne jako partneři.

Kamil Jáša

Zdroj: <https://ceskobudejovicky.denik.cz>

Správně vybavená lékárníčka je nezbytná pro klidnou dovolenou. Co by měla obsahovat?

O tom jsme si povídali s Mgr. Terezou Horákovou z nově otevřené EUC Lékárny, kterou najdete v retail parku v Potoční ulici.

Co by nemělo v žádné lékárníčce na cesty chybět?

Základem správně zvolené cestovní lékárníčky je být připraven na různé situace, se kterými se můžete během dovolené setkat. Je důležité zvážit několik bodů. Například jaký typ dovolené jste zvolili a do jaké destinace míříte. Určitě nezapomeňte do lékárníčky zabalit léčivé přípravky, které užíváte pravidelně. Dále by neměly chybět přípravky na nejčastější potíže, které se mohou během dovolené objevit, například alergie, bolest, horečka, žaludeční potíže nebo nemoci dýchacích cest.

Na co nezapomenout s dětmi k moři?

Obsah lékárníčky by měl být zaměřen hlavně na ochranu pokožky. Nezapomeňte s sebou zabalit opalovací přípravky vhodné na citlivou dětskou pokožku a péči po opalování. Doporučován je ochranný faktor (SPF) 30 a vyšší.

Jak má vypadat cestovní lékárníčka na kolo?

Lékárnička aktivních cestovatelů by měla být vybavena přípravky pro první pomoc, kterými ošetříte drobné rány a puchýře, zmírníte bolest, doplníte minerály a energii.

Lékař online 24/7 s vámi i na dovolené

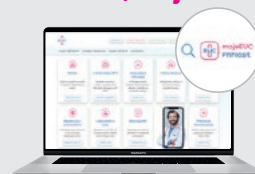
Ať jste doma, nebo v zahraničí, obrátit se na něj můžete skutečně kdykoliv. Stačí mít chytrý telefon, tablet nebo počítač a připojení k internetu. Do 30 minut se s vámi spojí praktický lékař, vyšetří vás na dálku prostřednictvím chatu nebo videohovoru a doporučí další postup.

Lékař online 24/7 je součástí aplikace mojeEUC, kterou si můžete stáhnout zdarma. Běžná cena vyšetření Lékařem online 24/7 je 290 Kč, v červenci je však zcela zdarma.

Aplikace mojeEUC vám kromě Lékaře online 24/7 přináší i velké slevy a výhody v lékárně. Přihlaste se do mojeEUC ještě dnes!

nebo se přihlaste na euc.cz/mojeEUC

Aplikaci stahujte zde

BABY OLYMPIÁDA 2022

26.5. 2022 proběhl na Hluboké další ročník sokolské "Baby olympiády".

Děti soutěžily dle věkových skupin ve čtyřech disciplínách. Sprint, hod, skok a běh s hromadným startem.

Z každé disciplíny soutěžící získali body, které po sečtení rozhodly o jejich medaili. Všem malým sportovcům gratuluji a hlavně děkuji jejich rodičům, kteří s nimi pravidelně navštěvují hodiny sportovní přípravy.

V letošním školním roce pravidelně či občasné cvičilo okolo 60 dětí.

Od 15. září bude opět probíhat v hlubocké sokolovně zápis nových členů.

Cvičení pro děti

všestranná sportovní příprava předškolních dětí

Vedoucí oddílu: Jana Divišová

Velké díky patří skvělému organizačnímu týmu:

Lucce a Gabče Divišovým, Zuzce Mallátové, Natce Völflové, Majdě Šimové, Klárce Horké, Vilmě Hadačové a Filipu Velemínskému.

Též děkuji Stanislavu Janů, který celou akci zdokumentoval.
Krásné léto všem přeje Jana Divišová.

KRÁSNÉ SLAVNOSTNÍ ODPOLEDNE NA BEZDREVSKE BAŠTĚ

V pátek 24. června se širší okruh přátel spolku Hluboká v pohybu sešel na břehu rybníka Bezdrev. Na Baště si užili příjemné letní odpoledne plné aktivit a doprovodného programu, během kterého došlo i na slavnostní otevření krásně zrekonstruovaného bloku Bašty, ve kterém již brzy odstartují letní přímětské tábory. Prohlédněte si několik momentek, které během odpoledne pořídila Karla fotograf Ročeň.

Předsedkyně spolku Karla Peldová představila tým vyučujících a pečujících osob a poděkovala jim za práci v uplynulém školním roce. Dámy obdržely nádherné květiny z ateliéru Milion vůní. Ateliér zajistil i workshop, kde si dobrovolníci z řad návštěvníků mohli zlepšit své tvůrčí dovednosti.

Děti z Bezdrevské Bašty a Montessori školky Děti v pohybu předvedly svá hudebně-dramatická vystoupení. Školáci z Bašty na místě obdrželi vysvědčení z rukou Mgr. Mileny Thálerové (zástupce ředitele ZŠ Hluboká nad Vltavou).

Slavnostního odpoledne se zúčastnil i Tomas van Zavrel – „náš“ charismatický farář, který Bezdrevské Baště požehnal.

Na událost přijel i starosta p. Tomáš Jirsa – ten si chtěl nechat namalovat obličej od Markéty Vejvodové, ale děti ho nechtěly nechat předběhnout :)

Mezi návštěvníky byli rodiče dětí, partneři i příznivci spolku. Zhlédli pestrý program a spolu se svými dětmi si vyzkoušeli i několik aktivit.

O hudební doprovod se postarali přátelé spolku, vystoupil s nimi i radní města pan Jindřich Soukal.

V nové tělocvičně proběhla ukázka sportovního karate v podání dětí z Bezdrevské Bašty (na snímku Beatris Beníšková a Daniel Vejvoda). Proběhla i ukázka sportovní gymnastiky.

Děti z Bezdrevské Bašty představily svá díla v rámci vernisáže, která shrnula jejich tvorbu ve školním roce 2021/2022.

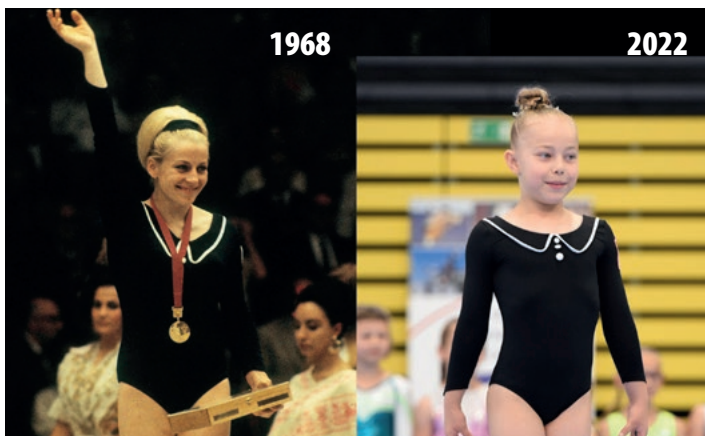

Děkujeme BcA. Jakubovi Kabátovi a jeho ženě Klárce z Bechyně za nádherné keramické ryby. Už teď se těšíme na příměstský tábor Rybaření.

Počasí bylo ideální, dětem i dospělým umožnilo mmj. i řadu sportovních aktivit. K dispozici byly šlapadla, kajaky a paddleboardy.

DĚTI Z BEZDREVSKE BAŠTY SKLÍZÍ SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY. GRATULUJEME!

GYMNASTKA ADINA KUBIČKOVÁ ZÍSKALA 1. MÍSTO NA MČR

Od 10. do 12. června 2022 se v černošické hale Věry Čáslavské konalo třídní mistrovství ČR jednotlivkyň ve sportovní gymnastice. V nejmladší kategorii (výkonnostní stupeň 1 A) s velkým přehledem zvítězila Adina Kubičková z Hluboké nad Vltavou. Adina vyhrála v krásném dresu – fanoušci Věry Čáslavské poznali repliku vítězného dresu z LOH Mexico 1968. Adina je gymnastice oddaná již několik let, aktuálně trénuje pod vedením trenérky Karolíny Imbrové (TJ Merkur České Budějovice). Jejím rozvoji nahrává i vstřícný přístup individuálního vzdělávání na Bezdrevské baště.

NA MISTROVSTVÍ V BULHARSKU SE DAŘILO MLADÝM KARATISTŮM

Ve čtvrtek 19. 5. 2022 odletěli Daniel Vejvoda a Beatris Beníšková na European Shotokan Championship Bulgaria porovnat své síly s dětmi z dalších evropských zemí o medaile. Mezi početnou konkurencí děti z Bezdrevské Bašty vybojovaly zlatou, stříbrnou i bronzovou medaili. Odměnou za tvrdý trénink a skvělý výkon jim byla i chvíle odpočinku u moře a prohlídka města Varna. Beatris ve třech kategoriích *kumite* vybojovala dvě stříbrné a jednu zlatou medaili. Daniel v kategoriích *kata U10* a *kumite* získal dvě bronzové medaile. Obě děti trénují pod hlavičkou Fight Club České Budějovice.

Foto: Karla fotograf Ročeň a archiv spolku; autor dvojstrany: Aleš Dokulil.

ČERVENEC 2022

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUM

PROMÍTÁME V KC PANORAMA

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

1.7.
pátek

JURSKÝ SVĚT: NADVLÁDA

Nadvláda se odehrává čtyři roky po zániku ostrova Isla Nublar, původního domova oživlých jurských tvorů. Ti se mezitím začali kontrolovat a nekontrolovaně rozmnožovat a v důsledku toho jsme si museli zvyknout na jejich přítomnost v našem ekosystému. Existují lidé, kteří chtějí tuhle novou ohromnou sílu zneužít pro svůj prospěch, a na druhé straně lidé, již jim v tom chtějí zabránit...

sci-fi/dobrodružný/akční (USA), 147 minut **D**

2.7.
sobota

PREZIDENTKA

Kateřina Čechová (A. Geislerová), historicky první česká prezidentka, má za sebou rok v úřadu. Je zahlcená prací: její program je každý den nabitý k prasknutí. Občas by si chtěla v klidu odpočinout bez pozornosti celé republiky. Jednoho dne si vezme paruku a v dokonalém převleku se v noci potají vytráčí z hradu. Kateřině se noční dobrodružství inkognito v podhradí mezi lidmi zalíbí. Seznamuje se se sochařem Petrem (O. Vetchý), kvůli kterému se do města vydává každou noc.

komedie/romantický (ČR), 108 minut **D**

8.7.
pátek

ŘEKNI TO PSEM

Dita (B. Kohoutová) místo vytouženého miminka dostane od svého přítele Filipa (I. Orozovič) mladou border kólii, přestože nikdy žádného psa nechtěla. Navíc Dita pejskařská komunita připadá směšná a nesnáší psi exkrementy. Celý příběh začíná tím, že do jednoho šlápně. Opravdu to znamená štěstí?

komedie/romantický (ČR), 85 minut **D 12+**

16.7.
sobota

HÁDKOVI

Dva bratři se svými ženami se setkávají v bytě svého dědy, který je v nemocnici a už to s ním vůbec nevypadá dobře. Bráchové jsou každý úplně jiný, ale mají se svým způsobem rádi, zato jejich manželky se nemohou vystát. Ve vzduchu visí dědictví, ale na schůzku dorazí i otec obou bratrů s důležitou novinkou...

komedie (ČR), 105 minut **D**

17.7.
neděle

THOR: LÁSKA JAKO HROM

Thor (C. Hemsworth) se nachází na těžké životní cestě - k nalezení vnitřního míru. Jeho cestu za odpočinkem však přeruší galaktický zabiják Gorr (Ch. Bale), který usiluje o zánik bohů. Thor požádá Valkýru (T. Thompson), Korga (T. Waititi) a svou ex-přítelkyni Jane Foster (N. Portman), která ovládá mocné kladivo Mjólnir stejně jako mocný Thor. Společně se vydávají na vesmírné dobrodružství, aby odhalili tajemství Gorra a zastavili ho dříve než bude pozdě.

akční/dobrodružný/fantasy (USA), 119 minut **D**

22.7.
pátek

VELKÁ PREMIÉRA

Pro herce Šnajdra (P. Šimčík) je život jedna velká hra. Jeho žena Markéta (K. Melišková) je už na něj alergická a manželskou krizi se snaží řešit u psychologa (J. Žáček). Šnajdr raději mizí do Olomouce, kde se chytá své první režijní příležitosti, ve které chce zazářit se svou babičkou (I. Janžurová). Oba totiž milují improvizaci. Tu překvapivě dokáže tvořit i babiččina pečovatka Mikina (I. Pazderková), což Šnajdra oslní. Kariérista Grunt (M. Krobot) doufá, že představení bude událostí sezóny. To se nakonec stane, ale jinak, než si představoval...

komedie (ČR), 90 minut **D**

23.7.
sobota

THOR: LÁSKA JAKO HROM

Podrobnosti viz promítání 17. 7. 2022.

30.7.
sobota

ŘEKNI TO PSEM

Podrobnosti viz promítání 8. 7. 2022.

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI (KC PANORAMA)

vždy od 17.00 hodin, cena 130 Kč

1.7.
+

3.7.
+

17.7.
(pá+ne+ne)

MIMONI 2: PADOUCH PŘICHÁZÍ

V neutuchající touze najít toho největšího padoucha všech dob, aby mu mohli věrně sloužit, narazí Mimoni na malého nosatého černovlasého chlapce, který vyrůstá jen se svou německou matkou. Jmenuje se Gru a aniž to tuší, tohle setkání mu zásadně změní život.

animovaný (USA), 90 minut **D**

31.7.
neděle

RAKETÁK

Raketák je původní celovečerní animovaný film společnosti Disney a Pixar. Akční dobrodružné sci-fi představuje oficiální příběh o původu Buzze Raketáka - hrdiny, který inspiroval hračku - a představuje legendárního Strážce vesmíru, který si získá celé generace fanoušků.

animovaný/pohádka/fantasy (USA), 108 minut **D**

KONCERTY & DIVADLO

5
termínů

DIVADLO: ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

13., 14., 15., 20., 21. 7., sál KC Panorama, začátek vždy v 19.00 hod.
Pořádá KS-Alta. Předprodej vstupenek na www.ks-alta.cz

29.7.
středa

KONCERT: 4TET

sál AJG Hluboká nad Vltavou,
začátek ve 20:00 hod.

Úžasné vokální výkony umělců, originální pojetí aranžmá a temperamentní herecké a „taneční“ výkony všech aktérů na jevišti.
Koncert v rámci 66. ročníku hudebního léta

LETNÍ KINO - NÁMĚSTÍ HLUBOKÁ

začátek vždy v 21.30 hodin, vstupné dobrovolné

17.7.
neděle

SRDCE NA DLANI

komedie/romantický (ČR), 95 minut

21.7.
čtvrtek

PO ČEM MUŽI TOUŽÍ 1.

komedie (ČR), 95 minut

28.7.
čtvrtek

PO ČEM MUŽI TOUŽÍ 2.

komedie (ČR), 95 minut

LETNÍ KINO - NÁDVOŘÍ ZÁMKU HLUBOKÁ

začátek v 21.30 hodin

22.7.
pátek

PYŠNÁ PRINCEZNA

pohádka/romantický/komedie (ČR), 94 minut

Při nepřízní počasí proběhne promítání letního kina v KC PANORAMA.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

SRPEN 2022

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUMPROMÍTÁME V KC PANORAMA
začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

3.8. JURSKÝ SVĚT: NADVLÁDA

středa

Po zániku ostrova Isla Nublar se jurští tvorové začali kontrolovat i nekontrolovaně rozmnožovat a v důsledku toho jsme si museli zvyknout na jejich přítomnost v našem ekosystému. Existují však lidé, kteří chtějí tihle novou ohromnou sílu zneužít pro svůj prospěch...

sci-fi/dobrodružný/akční (USA), 147 minut **D**

4.8. PREZIDENTKA

čtvrtek

Kateřina Čechová (A. Geislerová), historicky první česká prezidentka, je zavalená prací. Jednoho dne si vezme paruku a v dokonalém převleku se v noci potají vytrhne z hradu. Seznamuje se se sochařem Petrem (O. Vetchý), kvůli kterému se do města vydává každou noc.

komedie/romantický (ČR), 108 minut **D**

5.8. ŘEKNI TO PSEM

pátek

Dita (B. Kohoutová) místo vytouženého miminka dostane od svého přítele Filipa (I. Orozovič) mladou border kollii, přestože nikdy žádného psa nechtěla. Navíc Dita pejskařská komunita připadá směšná a nesnáší psi exkrementy. Celý příběh začíná tím, že do jednoho slápné. Opravdu to znamená štěstí?

komedie/romantický (ČR), 85 minut **D 12+**

6.8. STRÍDAVKA

sobota

Film se točí okolo lidí, kteří už jednou ženatí nebo vdáni byli a mají děti, ale nějak jim to nevyšlo. A tak se rozešli a zkusili to znovu, jenže skloubit starý život s novým, postarat se o děti a budovat nový vztah není úplně snadné. Hvězdné herecké obsazení naznačuje, že by tu mohl být další domácí hit! Hrají: M. Hofmann, E. Holubová, K. Svarinská, J. Č. Cvančarová, A. Polívková a další.

komedie (ČR), 90 minut **D 12+**

13.8. HÁDKOVI

sobota

Dva bratři se svými ženami se setkávají v bytě svého dědy, který je v nemocnici a už to s ním vůbec nevypadá dobře. Bráchové jsou každý úplně jiný, ale mají se svým způsobem rádi, zato jejich manželky se nemožou vystát. Ve vzduchu visí dědictví, ale na schůzku dorazí i otec obou bratrů s důležitou novinkou...

komedie (ČR), 105 minut **D**

20.8. THOR: LÁSKA JAKO HROM

sobota

Thor se nachází na těžké životní cestě – k nalezení vnitřního míru. Jeho cestu za odpočinkem však přeruší galaktický zabiják Gorr, který usiluje o zánik bohů. Thor požádá Valkýru, Korga a svou ex-přítelkyni Jane Foster. Společně se vydávají na vesmírné dobrodružství, aby odhalili tajemství Gorra a zastavili ho dříve než bude pozdě.

akční/dobrodružný/fantasy (USA), 119 minut **D**

26.8. VELKÁ PREMIÉRA

pátek

Pro herce Šnajdra je život jedna velká hra. Jeho žena Markéta je už na něj alergická a manželskou krizi se snaží řešit u psychologa. Šnajdr raději mizí do Olomouce, kde se chytá své první režijní příležitosti, ve které chce zazářit se svou babičkou, oba totiž milují improvizaci. Bude představení událostí sezóny, jak by si všichni přáli?

komedie (ČR), 90 minut **D**

KONCERTY - NÁMĚSTÍ HLUBOKÁ

vstupné dobrovolné, začátek vždy v 19.30 hodin

13.8. ABBA REVIVAL

sobota

Nejznámější hity švédské hudební legendy

27.8. KAPELA GLOBUS

sobota

Výběr zlatých českých i zahraničních hitů

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI (KC PANORAMA)

vždy od 17.00 hodin, cena 130 Kč

3.8. MIMONI 2: PADOUCH PŘICHÁZÍ

středa

V neutuchající touze najít toho největšího padoucha všech dob narazí Mimoni na malého nosatého černovlasého chlapce Grua, který vyrůstá jen se svou německou matkou. Aniž to tuší, tohle setkání mu změní život.

animovaný (USA), 90 minut **D**

7.8. PLANETA PRAHA

neděle

Tvůrci oceňovaného filmu Planeta Česko se tentokrát vydali na výpravu do betonové džungle hlavního města. Vedle nás lidí tu žijí nečekání zvířecí sousedé, jejichž každodenní dobrodružství filmaři zaznamenali díky nejmodernějším technologiím. Poznejte je všechny zblízka!

dokumentární (ČR), 90 minut **D**

21.8. PRINCEZNA REBELKA

neděle

Mladý sirotek Pil ze středověkého města Misty Rock vyráží s přáteli na dobrodružnou cestu, aby našel protijed a zachránil tak Rolanda – prokletého následníka trůnu, který se stal napul kuřetem a napul kočkou...

animovaný (USA), 89 minut **D**

28.8. PLANETA PRAHA

neděle

Podrobnosti viz promítání 7.8. 2022.

LETNÍ KINO - NÁMĚSTÍ HLUBOKÁ

začátek vždy v 21.00 hodin, vstupné dobrovolné

4.8. BÁBOVKY

čtvrtek

komedie/romantický (ČR), 97 minut **D**

11.8. MAMMA MIA! HERE WE GO AGAIN

čtvrtek

komedie (ČR), 114 minut **D**

21.8. PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL

neděle

komedie (ČR), 118 minut **D**

Při nepříznivém počasí proběhne promítání letního kina v KC PANORAMA.

DIVADLO

5. ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

termínů

17., 18., 19., 24., 25.8., sál KC Panorama, začátek vždy v 19.00 hod.
Pořádá KS-Alta. Předprodej vstupenek na www.ks-alta.cz

HUDEBNÍ FESTIVAL / KONCERTY

66. ročník hudebního léta; začátek vždy ve 20.00 hodin

5.8. ROBERT KŘEŠŤAN
A DRUHÁ TRÁVA

pátek

nádvoří zámku Hluboká
(při nepříznivém počasí v sále AJG)

12.8. DASHA A KAPELA
MARTINA KUMŽÁKA

pátek

sál AJG Hluboká nad Vltavou

26.8. JANA BOUŠKOVÁ
A VÁCLAV VYDRA

pátek

sál AJG Hluboká nad Vltavou

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

FOTOGRAFOVÁNÍ NA OSTROVECH

Život kolem vody je velmi pestrý, a proto láká každého, kdo se o dění v přírodě vážně zajímá. Vodní lokality nabízejí pozorování života vodních ptáků a dalších živočichů. Především rybníky hostí mnoho druhů, které můžeme fotografovat nejen na jaře, v době toku ptáků, ale doslova po celý rok. Stačí si jen vybrat některý z rybníků a vydat se na lov. Ovšem, může nastat problém v tom, že vybrané druhy ptáků hnízdí nebo se často zdržují na ostrůvcích uprostřed hladiny. Pak nezbyvá, než se na tyto ostrůvky vydat, vybudovat si tam fotografický kryt a čekat. Někdy použijeme loď, abychom se dostali na vzdálenější ostrovy, jindy nám postačí se přebrodit v rybářských botách.

Já používám tři různé „boudy“, které nosím s sebou. Dvě jsou vlastní výroby, ta třetí je k dostání v rybářských potřebách. Někdy jdu na ostrov i dvakrát, abych tam nanosil všechnu výbavu. Nejdříve donesu boudu s potřebným příslušenstvím. Potom se vrátím a nesu jen fotografickou výbavu – a také svačinu. Na těchto místech totiž musí fotograf zůstat mnoho hodin, někdy i celý den. Boudu stavím většinou jeden nebo dva dny dopředu, potom se tam teprve objevím s fotoaparáty. Záleží, na který druh ptáků se vydávám. Pokud jdu jen na racky, stačí někdy ráno boudu postavit, a potom si tam jít sednout. Rackům stavba v kolonii nevadí. Pokud ale chceme fotografovat divoké husy, tak ty jsou mnohem ostražitější. Stavba boudy se buduje postupně, a klidně se tam nechá týden stát, pak se teprve jde fotografovat. Velmi důležité také je, vzít si boty na přezutí do boudy. Na ostrov se musí dojít ve vysokých gumákách, nebo „prsačkách“, ale v nich nemůžete na místě

sedět několik hodin. Proto s sebou nosím ještě běžnou obuv na přezutí.

Někdy se musí stavba boudy ještě zamaskovat, aby nebyla tak nápadná. Především na jaře, kdy ještě není dostatek vegetace, a stromy jsou bez listů. Postačí donést na ostrov pár smrkových větví. V létě už jsou ostrovy zarostlé a s maskováním není problém. Důležité je, kam boudu postavit. Nejdříve důkladně prozkoumáme místo, kde se ptáci zdržují, a podle toho se rozhodneme, kam ji umístit. Nesmíme zapomenout na slunce, abychom neměli fotografovaný objekt v protisvětle, pokud jej vysloveně nebudeme potřebovat. Nyní pak již záleží na každém, jak dlouho se v boudě zdrží. Někdo tam pobude jen krátce, nebo po získání snímků bude spěchat domů. Já většinou využívám co nejvíce času, abych jednak nafotografoval to nejzajímavější, ale také se může v okolí objevit i další zajímavý druh, s kterým jsem nepočítal. V rybníku Vyšatov nedaleko Čekovic byl v minulosti malý ostrůvek, kde byla hnízdní kolonie rybáků obecných. Několikrát jsem tam fotografoval a získal řadu velmi zajímavých snímků.

Když jsem na ostrůvku budoval fotografický kryt, všiml jsem si, že nedaleko na hladině staví hnízdo potápka roháč. Proto má příští návštěva patřit roháčům, kteří staví hnízdo na otevřené vodní hladině. Na stavbě hnízda se podílí oba partneři, stejně tak i v zahřívání vajíček se střídají.

Čas strávený uvnitř krytu často přinese mnohá překvapení, kdy se na scéně vystřídá řada druhů. Pokud máme štěstí, můžeme pořídit velmi zajímavé snímky ze života vodních ptáků.

Foto: Jaromír Zúmr

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

BROUCI KOLEM HLUBOKÉ

Fota: Jaromír Zúmr

Jen málokteré město se může pochlubit takovým přírodním bohatstvím, jaké nacházíme v okolí Hluboké. Jsou to především lesy, kde panovníci budovali obory, a staré bažantnice, kde se vysazovaly zejména duby, aby bylo dostatek plodů pro zvěř. Proto dnes můžeme spatřit někde ještě stojící mohutné kmeny dubů, nebo jejich torza či zbylé pařezy. Mezi hrází Bezdreva a nádražím ještě dnes můžeme najít zbytky původních kamenných pilířů, kde se nacházela jedna z prvních bažantnic (zmínka o chovu bažantů v této bažantnici je z r. 1693). S bažantnicí souvisí i výsadba. Mnoho staletých dubů je možné spatřit i v okolí loveckého zámku Ohrada, nebo na hrází kolem Podskalské louky. Na hrází Bezdreva (založen r. 1490) najdeme ještě dnes několik původních dubů. Stejně cenné stromy najdeme i ve Staré oboře a jinde. Tyto stromy připomínají minulost, jak se utvářela krajina v našem okolí. I samotný zámecký park připomíná vznik určitého rázu krajiny, která souvisela se samotným nejdříve starým hradem a později přestavbou na zámek.

Není možné vyjmenovat všechny dřeviny, které se v minulosti vysazovaly, ale dnes právě zbytky těchto stromů přispívají k dalšímu „životu“. Všechny stromy, jako jsou dlouhověké lípy a duby v okolí, často projevují velkou vitalitu navzdory přibývajícimu rozkladu vnitřku svého kmene.

Mikrobi a drobní živočichové, kteří vnikli do dřeva, urychlují rozklad. Rozkladem se postupně uvolňují minerální živiny, které strom během svého života nashromáždil. Tlením vzniká humus. Houby a bakterie sice vykonají největší část rozkladu dřeva, jsou však účinně podporovány larvami hmyzu a jinými drobnými živočichy. Zde potom najdeme mnoho larev různých druhů brouků. Vedle známých roháčů a tesaříků je na Hluboké ještě jeden, velmi vzácný brouk. Je to páchník hnědý.

Dosahuje velikosti 24 až 30 mm. Zbarvení je smolně hnědé se slabým kovovým leskem. Připomíná tvarem těla většího zlatohlávka. Imága se vyskytují od konce května do září. Samičky kladou kolem 30 bílých vajíček. Vylhlé larvy prodělávají 3-4letý cyklus. Brouci mají specifickou vůni, připomínající zpracování kůže. Jsou vázáni na staré duté stromy, kde se vyvíjí larvy v trouchu kmene. Jinak brouci žijí skrytě a jsou aktivní převážně v noci.

Při svých fotografických toulkách jsem v minulosti brouky našel v okolí loveckého zámku, nebo i ve Staré oboře. Páchník hnědý je rozšířen na několik málo lokalitách po celé ČR. V jižních Čechách se ještě nachází na Třeboňsku. Několik lokalit je na jižní Moravě. Objeven byl i v zámeckém parku v Blatné.

Jeden z entomologů mi sdělil, že páchník je brouk, kterého mnoho entomologů ještě nevidělo.

V r. 2021 po větrné bouři jsem našel rozlomený kmen starého dubu, kde se brouci objevili. Toho jsem využil, abych tohoto vzácného obyvatele jihočeské přírody nafotografoval. Již z minulosti jsem měl pár černobílých snímků, a tak jsem nyní měl možnost brouky nafotografovat barevně. Jinak jsou aktivní až v podvečer nebo v noci a jen neradi opouští svou dutinu. Brouci létají velmi dobře. Jejich start je na rozdíl od jiných brouků velmi rychlý. Ovšem létají jen na krátkou vzdálenost. Povedlo se mi zachytit tři velké páchníky, jak vylezli z rozlomeného kmene, kde byli zavrtáni v tlejícím dřevě. Několikrát jsem se k tomuto stromu vracel a tak jsem získal celou sérii zajímavých snímků. Spatřil jsem i kopulaci, nebo v podvečer letícího brouka.

Páchník hnědý patří mezi chráněné živočichy.

Oddíl mladých hasičů z Hluboké nad Vltavou registruje k letošnímu roku 40 dětí ve věku od 3 let. Na podzim 2021 jsme otevřeli družstvo přípravky pro školkové děti, které vyznačují neskutečné dětské nadšení. Jejich tréninky probíhají každé úterý, mladší žáci pak trénují vždy v pátek. Veškerá činnost probíhá pod vedením pěti trenérů a nepostradatelné podpory celého hasičského sboru. V zimě nám byla k dispozici školní tělocvična, pro venkovní tréninky pak využíváme školní hřiště.

Cílem naší činnosti je všestranný a harmonický rozvoj dítěte s důrazem na zvyšování fyzické zdatnosti za účelem výchovy k budoucí dobrovolné práci v jednotkách sborů dobrovolných hasičů. Základem je vzbudit v dětech zájem a nadšení pro činnost. Vše začíná na trénincích a vrcholí na soutěžích. V létě se pak těšíme na tábor, který bude letos probíhat u přehrady Orlík. Kolektiv spojují další mimotréningové aktivity, jako je zamykání Vltavy, Mikuláš v hasičárně a další.

Z ODDÍLOVÉ KRONIKY:

15. května 2022 Obvodové závody Jankov

Zimní přípravu jsme rozhodně chtěli zúročit na obvodových závodech. Vyrazili jsme se dvěma družstvy a napjali všechny síly. Vyplatilo se. Družstvo A obsadilo v závodě požárnícké všestrannosti i v požárním útoku po druhých místech, družstvo B pak 8. a 6. místo. Po součtu s podzimními obvodovými výsledky štafet jsme postoupili na okresní závody z celkového 3. místa.

22. května 2022 Strážkovice

Na závody do Strážkovic jsme vyjeli autobusem – zúčastnilo se jich totiž z našeho oddílu 31 dětí. Poprvé vyjela i příprava. Závodilo se ve štafetě CTIF, kterou malé děti zaběhly úplně poprvé, a v požárním útoku. Příprava vybojovala zlatou medaili, družstvo A pak obsadilo 5. místo a družstvo B 14. místo (celkem 15 družstev).

28. května 2022 Zliv – okresní kolo

Největší akce jarní sezony – okresní závody ve Zlivi. Přípravovali jsme se kromě pátků i pondělky. Trénovali štafety (štafeta požárních dvojic, CTIF štafeta a štafeta 4x60 m), hasičskou všestrannost a požární útok. Věděli jsme, kde jsou nedostatky a snažili se je vybrousit. Ještě v průběhu závodu jsme okoukávali vychytávky jiných týmů. S výsledkem nikdo nepočítal – 2. místo!!! Radost neskutečná, zaběhli jsme oddílové rekordní časy posledních třech let, vše do sebe zapadlo a celý den jsme si moc užili.

Mladý záchranář v akci

Od března letošního roku jsme se účastnili soutěže „Mladý záchranář v akci“ pořádané Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje a Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje. Plnili jsme vědomostní, výtvarné a fyzické úkoly a do finále postoupili v kategorii mladších ze 3. místa a v kategorii starších z 2. místa. Finálové kolo se konalo 15. 6. 2022 na hasičské zbrojnici v Českých Budějovicích. Soutěžní týmy se staly součástí fiktivního zásahu a ocitly se jako záchranáři na místě požáru nebo jiné mimořádné události. Děti si den velice užily a získaly plno nových vědomostí. Za mladší žáky se umístily na 4., za starší pak na 6. místě.

Lucie Černá

